

บทที่ 2

แนวความคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่อง “ปัจจัยและแนวทางที่มีอิทธิพลในการคัดเลือกภาพข่าวอาชญากรรมที่มีเนื้อหาความรุนแรง” ประกอบด้วยแนวความคิดที่นำมาใช้ในงานวิจัย ดังต่อไปนี้

1. แนวความคิดเกี่ยวกับภาพข่าว
2. แนวความคิดเกี่ยวกับภาพข่าวอาชญากรรมที่มีเนื้อหาความรุนแรงกับอิทธิพลของความรุนแรงในสื่อมวลชน
3. แนวทางในการคัดเลือกภาพข่าวอาชญากรรมที่มีเนื้อหาความรุนแรง
4. ปัจจัยที่มีอิทธิพลในการคัดเลือกภาพข่าวอาชญากรรมที่มีเนื้อหาความรุนแรง

1. แนวความคิดเกี่ยวกับภาพข่าว

โดยทั่วไปแล้ว มนุษย์มีความต้องการที่จะสื่อสารให้บุคคลอื่นทราบถึงประสบการณ์ที่ตนได้รับมาตั้งแต่สมัยดึกดำบรรพ์ แม้ว่ามนุษย์จะรู้จักใช้ภาษาพูดอยู่ตลอดเวลา แต่การสื่อสารด้วยภาพก็เป็นกรสื่อสารเพียงวิธีเดียวที่คงทนถาวร ก่อนที่จะพัฒนามาเป็นภาษาเขียนสำหรับการสื่อความหมายในปัจจุบัน และแม้ว่ามนุษย์จะรู้จักใช้ตัวหนังสือหรือภาษาเขียนแล้วก็ตาม แต่ภาพก็ยังนำมาใช้ควบคู่กันไปเสมอ

ในหน้าหนังสือพิมพ์ นอกจากจะมีตัวหนังสือ อปรี ะยบเสมี อดั วระเอก ในการรายงานข่าว แต่ว่าจะยังจะต้องมีภาพเป็นตัวยประกอบสำคัญที่ขาดเสียมิได้ และแม้ว่าตัวหนังสือจะเป็นพระเอกในหน้าหนังสือพิมพ์ก็ตาม แต่ภาพก็มีบทบาทเด่นเฉพาะตัว อย่างที่มีคำกล่าวที่ว่า “ภาพใช้แทนตัวหนังสือได้พันคำ” ซึ่งหมายถึงว่า ในภาพๆหนึ่งนั้น สามารถรู้เหตุการณ์ เหมือนกับบรรยายเป็น ตัวหนังสือได้ เป็นจำนวนนับพันคำ บางสิ่งบางอย่างที่บรรยายให้คนเข้าใจไม่ได้ด้วยตัวหนังสือก็ใช้ภาพทำให้สามารถเข้าใจเรื่องราวนั้นๆได้ เช่น การสกตซ์ รูปบอกหน้าตาคนร้าย ซึ่งตัวหนังสือบรรยายได้ไม่ดีเท่า

ในหน้าหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับ มีภาพประกอบที่ใช้ อยู่เป็นจำนวนมาก
 เยาวนันทิ์ เชนฐัฐรัตน (2525:13) ได้แบ่งภาพประกอบที่ใช้ในหน้าหนังสือพิมพ์ออกเป็น
 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ

1. ภาพถ่าย
2. ภาพวาด ภาพวาดยังแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือ
 - 2.1 ภาพวาดลายเส้น
 - 2.2 การ์ตูน

และสำหรับภาพทั้งสองประเภทนั้น ภาพถ่ายจะมีความเหมือนจริงมากกว่า
 ทั้งนี้เนื่องจากการถ่ายภาพ เป็นรูปแบบสูงสุดของการแสดงออกของมนุษย์
 พัฒนาการของเครื่องมือและอุปกรณ์การถ่ายภาพ เป็นวงจรต่อเนื่องกับจำนวนภาพประกอบ
 ที่เป็นภาพถ่ายในหนังสือพิมพ์ ซึ่งเป็นผลให้ภาพถ่ายแพร่หลายไปทั่วโลก
 และสร้างความเข้าใจอันเป็นสากลขึ้นได้

จากคำพูดที่ว่า "ภาพๆเดียวสื่อความหมายได้มากกว่าคำพูดพันคำ" (a picture says
 more than thousand word) หรือ สุภาษิตไทยที่ว่า "สิบปากว่าไม่เท่าตาเห็น"
 เป็นการแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการสื่อสารด้วยภาพ และจากการศึกษาเกี่ยวกับ
 ธรรมชาติของมนุษย์ พบว่า การรับรู้ของมนุษย์ด้วยประสาทสัมผัสทางตา มีการรับรู้ได้สูงสุด
 เมื่อเปรียบเทียบกับ การรับรู้จากประสาทสัมผัสส่วนอื่นๆ และในเรื่องที่เกี่ยวกับความทรงจำ
 มนุษย์สามารถจดจำสิ่งที่เห็นได้ถึงร้อยละ 40 แต่จดจำสิ่งที่ได้ยินเพียงร้อยละ 20
 เมื่อเป็นเช่นนี้ การสื่อสารด้วยภาพจึงมีความสำคัญและมีประสิทธิภาพสูง
 ในการสื่อความหมาย อันมีผลต่อการรับรู้และการจดจำของมนุษย์ได้ดี ทางหนึ่ง
 (ประชัน วัลลิโก,2530)

ในหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับ จำเป็นต้องใช้ภาพต่างๆ นำมาลงตีพิมพ์ร่วมกับตัวหนังสือ
 ภาพเหล่านี้ เสนอเรื่องราวประเภทต่างๆมากมาย เช่น ภาพประกอบบทความ สารคดี
 ภาพชุดเสนอเรื่องราวทั้งเรื่อง หรือที่บัญญัติเป็นศัพท์เฉพาะว่า "ภาพบรรยาย" ภาพโฆษณา
 หรือภาพข่าว เป็นต้น

คำว่า "ภาพข่าว" นั้น สนั่น บัทมะทิน (2529) ได้ให้ความหมายไว้ว่า "ภาพข่าว" หมายถึง ภาพถ่ายและภาพเขียน (ที่ใช้แทนภาพถ่ายที่ถูกห้ามถ่าย เช่น ในห้องพิจารณาคดีของศาล) ที่เรียกว่าภาพเป็นข่าว หรือเสนอเรื่องราวประกอบข่าวที่เป็นตัวหนังสือ

ส่วน สุภาณี กอสุวรรณศิริ (2534:8) ให้คำจำกัดความว่า ภาพข่าว หมายถึง ภาพถ่ายทุกภาพ ซึ่งอาจมีคำอธิบายภาพประกอบอยู่ด้วยหรือไม่ก็ได้ ที่ลงตีพิมพ์ในหน้าหนังสือพิมพ์ ยกเว้นภาพการโฆษณาสินค้าหรือบริการ ภาพประกอบสารคดีและบันเทิงคดี ซึ่งมีได้มีลักษณะเป็นข่าว

และ เบญจวรรณ นรสิงห์ (2539:8) กล่าวว่า ภาพข่าว หมายถึง ภาพถ่ายทุกภาพที่รายงานเหตุการณ์ข้อเท็จจริง หรือเรื่องราวต่างๆ มีจุดมุ่งหมายเพื่อการนำเสนอข่าวสารหรือประกอบข่าว มีตัวหนังสืออธิบายภาพประกอบ ยกเว้นภาพโฆษณาสินค้าหรือบริการ

ดังนั้น กล่าวโดยสรุปว่า "ภาพข่าว" ก็คือ ภาพถ่ายทุกภาพ ซึ่งรวมไปถึงภาพเขียน (ที่ใช้แทนภาพถ่ายที่ถูกห้ามถ่าย เช่น ในห้องพิจารณาคดีของศาล) ที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อการรายงานเหตุการณ์ ข้อเท็จจริง หรือเรื่องราวต่างๆ ในหน้าหนังสือพิมพ์ ที่อาจมีคำอธิบายภาพประกอบอยู่ด้วยหรือไม่ก็ได้ ยกเว้นภาพการโฆษณาสินค้าหรือบริการ ภาพประกอบสารคดีและบันเทิงคดี ซึ่งมีได้มีลักษณะเป็นข่าว

เนื่องจากหนังสือพิมพ์มีหน้าที่หลักในการรายงานข่าว ดังนั้น ภาพข่าวจึงเป็นส่วนหนึ่งของหนังสือพิมพ์ที่มีความจำเป็นและมีความสำคัญมาก เนื่องจาก "ภาพสามารถบอกรายละเอียดของเรื่องราวได้มากกว่าการบรรยายด้วยคำพูด แม้แต่คนที่อ่านหนังสือไม่ออก ก็สามารถเข้าใจเรื่องราวต่างๆ ได้มากขึ้น" (มาลี บุญศิริพันธ์, 2537:107) และประชัน วัลลิโก (2530) ได้กล่าวไว้ในทำนองเดียวกันว่า "ภาพและข่าวก็ต่างเสริมซึ่งกันและกันในการสื่อความหมาย"

ทั้งนี้ การรายงานข่าวของหนังสือพิมพ์ มีทั้งการรายงานข่าวด้วยเนื้อหาข่าว และการรายงานข่าวด้วยภาพ ข่าวบางข่าวนั้น สามารถรายงานได้ด้วยภาพข่าวเพียงภาพเดียวก็ครอบคลุมเนื้อหาข่าวทั้งหมดได้ ซึ่งเป็นการประหยัดทั้งเวลาและเนื้อที่ในหน้าหนังสือพิมพ์

ภาพข่าวที่ใช้ในหน้าหนังสือพิมพ์ นอกจากจะมีประโยชน์ต่อการรายงานข่าว และสร้างความมีชีวิตชีวาให้แก่หน้าหนังสือพิมพ์แล้ว มาลี บุญศิริพันธ์ (2537:108) กล่าวว่า ประโยชน์ของภาพข่าวในหน้าหนังสือพิมพ์ ยังมีประโยชน์ในด้านอื่นๆอีก คือ

1. ภาพข่าวช่วยให้ผู้อ่านมีโอกาสเห็นสภาพเหตุการณ์จริงๆ เหมือนกับผู้สื่อข่าวได้พบ
2. เป็นหลักฐานยืนยันถึงสิ่งที่ผู้สื่อข่าวเขียนบรรยายในข่าว เช่น เรื่องโฆษณาแด่น้องผู้ทิวโหย จะได้รับผลตอบแทน (Feedback) น้อยกว่านี้ ถ้าไม่มีการโฆษณาด้วยภาพให้เห็นกับตา จึงเป็นการสร้างความรู้สึกมีส่วนร่วมกับผู้อ่าน
3. ช่วยกระตุ้นให้ผู้อ่านมีความรู้สึกใกล้ชิดผูกพันกับบุคคลในข่าวมากขึ้น
4. ช่วยให้ผู้อ่านได้รู้จักบุคคลที่ปรากฏในข่าวบ่อยๆ สามารถบอกได้ว่าใครเป็นใคร มีบุคลิกลักษณะอย่างไร
5. กระตุ้นให้ผู้อ่านมีความสนใจในเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน
6. ช่วยให้มีผลหลากหลายในการจัดหน้าหนังสือพิมพ์ ทำให้หนังสือพิมพ์มีสีสัน น่าสนใจมากขึ้น
7. ช่วยส่งเสริมการอ่านหนังสือพิมพ์ สำหรับผู้ที่ไม่ชอบอ่านข่าวละเอียด

นอกจากนี้ สนั่น ภัทมะทิน (2529) กล่าวถึง ความสำคัญของการใช้ภาพข่าวในหน้าหนังสือพิมพ์ไว้ ดังนี้

1. เพราะภาพข่าวเพิ่มความสวยงามให้แก่หนังสือพิมพ์ ชวนให้คนซื้อ
2. เพราะภาพข่าวทำให้ผู้อ่านเกิดความสนใจในหนังสือพิมพ์มากยิ่งขึ้น แม้ว่าผู้อ่านไม่รู้หนังสือก็ตาม
3. เพราะภาพข่าวเพิ่มความหมายให้แก่ตัวหนังสือในหน้าหนังสือพิมพ์ ทำให้รู้เรื่องราวโดยละเอียดมากยิ่งขึ้น
4. เพราะภาพข่าวทำให้ผู้อ่านได้ทราบข่าวสาร และเรื่องราวต่างๆที่ถ่ายทอดด้วยภาพ

1.1 รูปแบบและลักษณะการนำเสนอภาพข่าวในหน้าหนังสือพิมพ์

โดยทั่วไป รูปแบบของการนำเสนอภาพข่าวในหน้าหนังสือพิมพ์ สามารถจำแนกออกได้เป็น 2 ลักษณะ (กมล ฉายาวัดฉนะ,2529:209) (มาลี บุญศิริพันธ์,2537:107) (ถาวร บุญปวัฒน์,2538:208) คือ

1.รูปแบบของการใช้ภาพข่าวโดยตรงหรือที่เรียกกันว่า "ภาพเป็นข่าว"

2.รูปแบบของการใช้ ภาพเป็นส่วนประกอบหนึ่งของข่าวสารที่ เรียกว่า "ภาพประกอบข่าว" ทั้งนี้ ภาพประกอบข่าวจะช่วยดึงดูดความสนใจให้เห็นเป็นจริงเป็นจัง อันจะเสริมสร้างความเข้าใจให้แก่ผู้รับข่าวสารมากยิ่งขึ้น

1. *ภาพข่าวหรือภาพเป็นข่าว* : ภาพข่าวหรือภาพเป็นข่าว ที่ถูกตีพิมพ์ลงในหน้าหนังสือพิมพ์ จัดได้ว่าเป็นภาพข่าวที่มีคุณค่าทางข่าวสูง ภาพประเภทนี้เพียงแต่อ่านดูจากภาพก็สามารถเข้าใจได้ โดยไม่จำเป็นต้องเขียนข่าวละเอียด ในเนื้อหาของภาพข่าวนั้นสามารถแสดงให้เห็นเหตุการณ์ได้อย่างละเอียดชัดเจน เช่น ภาพข่าวการรัฐประหารก็สามารถลงภาพได้โดยไม่ต้องมีข่าว เพียงแค่บรรยายภาพให้ผู้อ่านเข้าใจบ้างเท่านั้น กรณีเช่นนี้ คำบรรยายจำเป็นต้องให้รายละเอียดมากขึ้น พอที่จะครอบคลุมสาระสำคัญจากประเด็นข่าวได้ครบถ้วนทั้งหมด

ในหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์ประเภทประชาชนนิยม (Popular Newspaper) หรือประเภทมุ่งการตลาดมักปรากฏภาพเป็นข่าวเสมอ แต่ในหนังสือพิมพ์ประเภทเชิงคุณภาพจะมีน้อย ส่วนหน้าในนั้นมักปรากฏภาพเป็นข่าวเหมือนกัน เช่น เมื่อเกิดการปฏิวัติรัฐประหารก็จะมีภาพข่าวทั้งหน้าแทบไม่มี คำบรรยายภาพเลย ภาพข่าวเหล่านั้นจะแสดงว่าใครทำอะไรที่ไหน และอย่างไร อย่างชัดเจน อย่างไรก็ดี การลงภาพเป็นข่าวในหน้าหนึ่งนั้น บางครั้งลงเพื่อเป็นการแก้ขัด เนื่องจากวันนั้นอาจไม่มีข่าว หรือไม่มีภาพก็ได้ เช่น กรณีเสาร์ - อาทิตย์ที่หาข่าว และภาพข่าวได้ยาก

2. **ภาพประกอบหรือภาพประกอบข่าว** : ภาพประกอบหรือภาพประกอบข่าว จะมีความแตกต่างจากภาพประเภทแรก กล่าวคือ ภาพนี้จะแสดงรายละเอียดซึ่งไม่สามารถจะอธิบายด้วยคำพูด หรือภาษาเขียนได้อย่างแจ่มแจ้งในเนื้อเรื่อง การใช้ภาพประกอบข่าว จะช่วยให้ผู้อ่านเพิ่มความเข้าใจในเนื้อเรื่องและรายละเอียดของข่าวมากยิ่งขึ้น เช่น เรื่องที่เป็นวิธีทำ (How-to Story) ถ้าให้ดูภาพประกอบแล้วจะเกิดความเข้าใจง่ายขึ้น คำอธิบายภาพข่าวประเภทนี้ จึงมีความยาวและละเอียดครอบคลุมเนื้อหาที่ต้องการอธิบาย อาจเป็นการอธิบายตามขั้นตอนพร้อมภาพประกอบ เช่น วิธีการทำขนม วิธีประกอบรถยนต์ เป็นต้น

ส่วนลักษณะของการนำเสนอภาพข่าวที่ปรากฏในหน้าหนังสือพิมพ์ Singletary และ Lamb (1984:104-108) กล่าวไว้ในงานวิจัยเรื่อง "News Values in Award Winning Photo" ว่า เกณฑ์การจำแนกลักษณะของภาพข่าวที่ใช้ในหน้าหนังสือพิมพ์ แต่ละชื่อบริษัท มีลักษณะไม่ตายตัว และไม่เหมือนกัน แต่โดยส่วนใหญ่แล้ว พบว่า หนังสือพิมพ์จะแบ่งลักษณะของภาพข่าวที่ใช้ในหน้าหนังสือพิมพ์ ออกเป็นภาพข่าวที่เกิดเหตุ และภาพข่าวทั่วไป ซึ่งสอดคล้องกับเกณฑ์ของกมล ฉายาวิวัฒนะ (2529:209) และ Edmund C. Arnold (1981) ที่จำแนกลักษณะของการนำเสนอภาพข่าวที่มักปรากฏในหน้าหนังสือพิมพ์ออกเป็นภาพเหตุการณ์ และภาพข่าวทั่วไป

1. **ภาพเหตุการณ์ หรือ ภาพข่าว ณ ที่เกิดเหตุ** : สำหรับภาพเหตุการณ์ หรือภาพข่าว ณ ที่เกิดเหตุ หมายถึง ภาพข่าวที่ถ่ายจากเหตุการณ์จริง หรือสถานที่ที่เกิดเรื่องราวนั้นๆ เนื้อหาในภาพข่าวจะบอกกล่าวเรื่องราวของข่าวได้เป็นอย่างดี สามารถทำให้ผู้อ่านเข้าใจได้อย่างชัดเจนและถูกต้องยิ่งขึ้น ภาพข่าวในลักษณะนี้ จะมีคุณค่ามากหรือน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้ถ่ายภาพ หรือช่างภาพ ซึ่งช่างภาพนั้นจะต้องมีความคล่องตัวพอที่จะถ่ายภาพให้น่าสนใจได้ โดยปกติแล้ว ภาพข่าวประเภทนี้จัดเป็นภาพข่าวที่มีคุณค่าทางข่าวสูง และเป็นภาพข่าวที่หนังสือพิมพ์ส่วนใหญ่มีความต้องการมาก

2. *ภาพข่าวทั่วไป* : กล่าวคือ เป็นภาพข่าวที่มีใช้ภาพเหตุการณ์ หมายถึง ภาพข่าวใดๆก็ตาม ที่ไม่ได้ถ่ายจากสถานที่ที่เกิดเหตุการณ์นั้นๆ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะ ลักษณะเนื้อหาความสำคัญของข่าวบางชิ้นไม่ได้เป็นภาพเหตุการณ์ แต่เป็นภาพที่มีเรื่องราว น่าสนใจเป็นข่าว โดยส่วนใหญ่เนื้อหาของภาพข่าวประเภทนี้ จะถูกนำตีพิมพ์ลงในหน้าหนังสือพิมพ์หรือไม่ นั้น จะขึ้นอยู่กับการพิจารณาตีความของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการคัดเลือกภาพข่าว เช่น ผู้สื่อข่าว ช่างภาพ หัวหน้าข่าว หรือบรรณาธิการภาพ เป็นต้น

1.2 ขนาดภาพหรือระยะของภาพข่าว (SHOT)

ในการถ่ายภาพโดยทั่วไป ไม่ว่าจะเป็นการถ่ายภาพยนตร์ ละคร สารคดี หรือแม้แต่การถ่ายภาพข่าวในหน้าหนังสือพิมพ์ ระยะของภาพจะมีส่วนสำคัญที่ทำให้ผู้คนมองเห็นวัตถุ (Subject) ในลักษณะที่แตกต่างกันออกไป ช่างภาพสามารถบันทึกวัตถุด้วยภาพขนาดต่างๆ ตั้งแต่ภาพที่มีมุมรับภาพกว้างมาก ไปจนกระทั่งเป็นภาพใกล้มาก ของวัตถุนั้นก็ได้ ซึ่งขนาดภาพต่างๆเหล่านี้ จะให้ข้อมูลและรายละเอียดบางอย่าง ตามที่กล้องถ่ายภาพบันทึกมา

ทั้งนี้ องค์ประกอบที่เป็นภาพเกิดจากการทำงานของกล้องที่บันทึกเหตุการณ์ต่างๆไว้ ซึ่งการเลือกตำแหน่งการตั้งกล้องจะมีผลต่อภาพที่ถูกบันทึกมาด้วย ฉะนั้น ในการถ่ายภาพโดยทั่วไป ผู้ถ่ายภาพหรือช่างภาพจึงต้องคิดอยู่เสมอว่า ควรตั้งกล้องถ่ายภาพไว้ตรงไหน (นพดล วรรณาคม, 2537:35) เนื่องจากระยะห่างจากกล้องถึงสิ่งที่ถ่าย เป็นระยะใกล้ - ไกล เพียงใดนั้น จะมีผลต่อภาพที่ปรากฏในด้านลักษณะและคุณสมบัติที่แตกต่างกันด้วย ทำให้ช่างภาพสามารถนำภาพที่มีความหลากหลายต่างๆเหล่านี้ มาใช้ในการเล่าเรื่องราว และสื่อความหมายที่ต้องการถ่ายทอดให้แก่ผู้อ่านได้อย่างเหมาะสม

ในเรื่องระยะของภาพดังกล่าวนี้ วรรณิ สํารัญเวทย์ (2533:138) กล่าวว่า ภาพที่เกิดจากการกำหนดระยะห่างของกล้องกับสิ่งที่ถ่าย โดยการบันทึกภาพนั้น เกิดจากการใช้เลนส์ตัวเดียวกัน มีชื่อเรียกว่าขนาดภาพ (Shot) ซึ่งขนาดภาพหรือระยะของภาพ ในที่นี้ หมายถึง ตัวกำหนดความกว้างและขนาดของสิ่งที่ถ่าย ทั้งนี้ วรรณิ สํารัญเวทย์ ได้แบ่งระยะของภาพจำแนกออกเป็น 5 ระยะ ดังนี้

1. ภาพไกลมาก (Extreme Long Shot หรือ ELS)

ภาพไกลมากเป็นขนาดภาพที่กล้องตั้งอยู่ไกลจากสิ่งที่ถ่ายมาก ลักษณะของภาพจะเป็นภาพมุกกว้าง ถ้าบันทึกภาพจากที่สูงด้วยจะเป็นการดีมาก เพราะทำให้มองเห็นสิ่งที่ต้องการบันทึกได้ทั้งหมด ทั้งนี้เพื่อแสดงให้เห็นถึงอาณาบริเวณอันกว้างขวางของภาพ ภาพไกลมากจะทำให้มองเห็นสิ่งที่ถ่ายเต็มตัวแม้จะในลักษณะไกลลึบก็ตาม แต่ทั้งนี้ก็สามารถมองเห็นทัศนียภาพรอบด้านของสิ่งที่ถ่ายด้วย

2. ภาพไกล (Long Shot หรือ LS / Full Shot หรือ FS / Establishing Shot)

ภาพไกลจะเป็นภาพที่แสดงให้เห็นรายละเอียดและส่วนประกอบของสิ่งที่ถ่าย ในลักษณะมุกกว้างที่แคบกว่าภาพไกลมาก ขนาดภาพประเภทนี้จะเห็นรูปทรงของสิ่งที่ถ่าย (subject) เต็มตัว ถ้าเป็นบุคคลก็จะเห็นตั้งแต่ศีรษะจรดเท้า ซึ่งประมาณได้ว่าจะระยะใกล้สุดของภาพไกลนั้น จะเป็นระยะที่มองเห็นภาพคนเต็มตัวพอดีกับกรอบภาพ (Frame)

3. ภาพปานกลาง (Medium Shot หรือ MS / Two Shot)

สำหรับภาพปานกลางจะเป็นภาพที่มีขนาดอยู่ระหว่างภาพไกลกับภาพใกล้ ลักษณะภาพปานกลางนี้จะสามารถมองเห็นบุคคลตั้งแต่เหนือหัวเข่าหรือเอวขึ้นมา นอกจากนี้ ภาพปานกลางยังนิยมใช้ในการบันทึกภาพบุคคล 2 คน อยู่รวมในกรอบภาพเดียวกัน ที่เรียกว่า ภาพชู้ต (Two Shot) โดยส่วนใหญ่แล้ว พบว่า สื่อสิ่งพิมพ์จะใช้การถ่ายภาพในระยะปานกลางมากที่สุด โดยพยายามบรรจุภาพให้เต็มกรอบภาพ แต่ไม่แน่นอนจนมองดูอึดอัด เพราะขนาดของภาพจะโตขึ้น จึงเป็นภาพที่เรียกถึงความสนใจได้ดี และมองเห็นส่วนละเอียดของภาพได้ อีกทั้งยังเห็นสภาพแวดล้อมของภาพอีกด้วย (นพดล วรรณาคม, 2537:37)

4. ภาพใกล้ (Close-Up Shot หรือ CU / Close Shot หรือ CS)

ภาพใกล้เป็นการตั้งกล้องในระยะใกล้ ภาพที่ได้จะเป็นภาพที่มีมุมรับภาพแคบ แต่สิ่งที่ถ่ายมีขนาดใหญ่เต็มกรอบภาพ เป็นระยะที่ใช้เพื่อถ่ายภาพบุคคลหรือสิ่งของที่ต้องการให้รู้จักหน้าตาโดยละเอียด ภาพใกล้เป็นขนาดภาพที่ทำให้ผู้ชมมีความรู้สึกใกล้ชิดติดกับสิ่งที่ถ่ายมากกว่าภาพอื่นๆ ขนาดของภาพใกล้จะมองเห็นบุคคลตั้งแต่ช่วงไหล่ขึ้นไป เช่น บริเวณส่วนศีรษะของบุคคลนั้น

5. ภาพใกล้มาก (Extreme Close-Up Shot หรือ ECU / Big Close-Up Shot หรือ BCU)

เป็นภาพที่บันทึกในระยะใกล้มากของบุคคลหรือวัตถุ เปรียบเสมือนนำสิ่งที่เห็นเป็นจุดเล็กๆ มาขยายให้ใหญ่ขึ้นหลายเท่าตัว เช่น ถ้าเป็นใบหน้าของบุคคล ก็จะเป็นการบันทึกภาพส่วนใดส่วนหนึ่งของใบหน้า กล่าวคือ เห็นเฉพาะบางส่วนของใบหน้าเท่านั้น เช่น ตา หู จมูก ปาก

2. แนวความคิดเกี่ยวกับภาพข่าวอาชญากรรมที่มีเนื้อหาความรุนแรง กับอิทธิพลของความรุนแรงในสื่อมวลชน

สำหรับภาพข่าวต่างๆที่ปรากฏในหน้าหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับนั้น อาจกล่าวได้ว่ามีมากมายหลายภาพ มีทั้งภาพสีและภาพขาว-ดำ มีทั้งภาพขนาดใหญ่และขนาดเล็ก มีทั้งภาพข่าวหน้าหนึ่ง และภาพข่าวบทความข้างใน ซึ่งแต่ละภาพอาจเป็นภาพข่าวเฉพาะด้านตามประเภทของข่าว (Scandlen Guy Blakeslee,1975:24-25) เช่น ภาพข่าวอาชญากรรม ภาพข่าวการเมือง ภาพข่าวต่างประเทศ ภาพข่าวกีฬา ภาพข่าวเศรษฐกิจ ภาพข่าวสังคม และภาพข่าวอื่นๆ เป็นต้น

สำหรับภาพข่าวอาชญากรรม จัดเป็นภาพข่าวเฉพาะด้านที่ให้ความรู้สึกทางลบ (Negative Feeling) ที่มักปรากฏสภาพความรุนแรง สร้างความตื่นตระหนก และสามารถสร้างความสัมพันธ์ทางอารมณ์ให้กับผู้รับสาร (มนูญ แสงหิรัญและคณะ,2522: 247-248) ในลักษณะของภาพที่ก่อให้เกิดความรู้สึกกลัว ขยะแขยง อึดใจตก แสดงให้เห็นถึงความโหดร้ายทารุณ เช่น ภาพข่าวที่แสดงสภาพศพในลักษณะน่าสยดสยองที่อยู่ในสภาพต่างๆกัน ภาพผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุ หรือจากภัยพิบัติที่ร้ายแรง เป็นต้น

จากงานวิจัยของลักษมี คงลาภ ในปี พ.ศ.2534 ที่ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง "การควบคุมการนำเสนอความรุนแรงในข่าวโทรทัศน์" โดยทำการศึกษารายการข่าวของสถานีโทรทัศน์ 5 สถานี ในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า ข่าวประเภทหนึ่งที่มีมักแสดงออกถึงความรุนแรง ได้แก่ ข่าวอาชญากรรม โดยเฉพาะข่าวการฆาตกรรมที่มีมักแสดงภาพคนตายที่น่าสยดสยอง หัวขาด ขาขาด สภาพศพชิ้นอืด ข่าวการทำร้ายร่างกาย ข่าวข่มขืน การปล้นชิงทรัพย์ อีกทั้งข่าวอุบัติเหตุ ไม่ว่าจะเป็น รถชน เครื่องบินตก หรือเรือล่ม และข่าวภัยพิบัติ เช่น แผ่นดินไหว น้ำท่วม ที่เนื้อหาข่าวและภาพ ก็ปรากฏสภาพความรุนแรงเช่นกัน

ทั้งนี้ จากการวิเคราะห์ประเภทข่าวของสถานีโทรทัศน์ว่ามีความรุนแรงหรือไม่นั้น ลักษมี คงลาภ ได้พิจารณาถึงภาพข่าวที่ปรากฏออกมาเป็นหลัก โดยภาพข่าวที่พิจารณาว่าเป็นภาพข่าวที่มีเนื้อหาความรุนแรง คือ ภาพข่าวที่ปรากฏออกมาในลักษณะดังต่อไปนี้

1.ภาพข่าวที่แสดงให้เห็นถึงผู้กระทำกระทำความรุนแรง

ผู้กระทำ ในที่นี้หมายถึง สิ่งมีชีวิต ภัยธรรมชาติ อุบัติเหตุ หรือโรคภัยไข้เจ็บที่กำลังกระทำความรุนแรง อันก่อให้เกิดการบาดเจ็บ หรือตาย ต่อผู้ถูกกระทำทั้งทางร่างกายและจิตใจ รวมไปถึงการทำลายทรัพย์สินต่างๆ เช่น ภาพตำรวจยิงกลุ่มผู้ประท้วง หรือกำลังวิสามัญฆาตกรรมผู้กระทำความผิด ภาพเปลวเพลิงกำลังเผาไหม้บ้านเรือน เป็นต้น

ทั้งนี้ภาพของผู้กระทำกระทำความรุนแรงนั้น จะหมายรวมถึง ภาพข่าวที่แสดงให้เห็นถึงการกระทำทางร่างกายโดยใช้อุปกรณ์ของสิ่งมีชีวิต คือ การกระทำที่ใช้อุปกรณ์เป็นเครื่องทุ่นแรง ไม่ว่าจะเป็น มีด ปืน ระเบิด หรืออุปกรณ์อื่นๆ เช่น เชือก เป็นต้น รวมไปถึงการกักขังสิ่งมีชีวิต อันก่อให้เกิดการสูญเสียอิสรภาพจนถึงขั้นบาดเจ็บ และภาพข่าวที่แสดงให้เห็นถึงการกระทำทางร่างกายโดยไม่ใช้อุปกรณ์ของสิ่งมีชีวิต คือ การใช้กำลังทางร่างกายทำร้ายสิ่งมีชีวิตและทรัพย์สิน เช่น การต่อย ตเตะ การข่มขู่ประท้วง เป็นต้น

2.ภาพข่าวที่แสดงให้เห็นถึงผลจากการกระทำความรุนแรงที่เกิดขึ้นกับผู้ถูกกระทำ

สำหรับความหมายของผู้ถูกกระทำ ในที่นี้จะหมายถึง สิ่งมีชีวิตที่ถูกกระทำให้เกิดการบาดเจ็บหรือตาย ทั้งทางร่างกายและจิตใจจากการกระทำใดๆนั้น ตลอดจนทรัพย์สินถูกทำลาย เช่น ภาพผู้เสียชีวิต คนบาดเจ็บ หรือภาพซากรถยนต์ที่พังยับเยิน เหล่านี้เป็นต้น

ทั้งนี้ ภาพข่าวที่แสดงให้เห็นถึงผลจากการกระทำความรุนแรงที่เกิดขึ้นกับผู้ถูกกระทำ มิได้ หมายถึง ภาพข่าวที่เป็นผลมาจากการถูกสิ่งมีชีวิตอื่น หรือถูกผู้อื่นกระทำเพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่ยังรวมไปถึงผลจากการกระทำตนเองด้วย ซึ่งภาพข่าวทั้งหมดจะปรากฏผลออกมาในลักษณะดังนี้

2.1 ภาพของการถูกทำร้ายทางร่างกาย คือ การทำให้ตายหรือบาดเจ็บ ทั้งแบบมีเลือด และบาดเจ็บแบบไม่มีเลือด

2.2 ภาพของการถูกทำร้ายทางจิตใจ คือ เกิดความกดดันทางจิตใจ เช่น เสียใจ โกรธ เป็นต้น หรือเกิดความกดดันในจิตใจอย่างรุนแรงจนถึงขั้นวิกฤต

2.3 ภาพทรัพย์สินเสียหาย คือ ทรัพย์สินต่างๆ ที่ถูกทำลายจนเสียหาย เช่น ภาพตีกล่ม รถพังเสียหาย เป็นต้น

ในปัจจุบันจะเห็นได้ว่าแนวโน้มของการใช้ภาพข่าวอาชญากรรม ในสื่อมวลชน ประเภทต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นสื่อโทรทัศน์ สื่อนิตยสาร สื่อหนังสือพิมพ์ หรือสื่ออื่นๆ มักแสดงให้เห็นรายละเอียดของภาพเหตุการณ์ที่ชัดเจนขึ้นมากกว่าแต่ก่อน เช่น ข่าวการฆาตกรรม ที่ภาพข่าวแสดงให้เห็นสภาพศพที่ถูกฆ่ามีเลือดสาครกระจาย อวัยวะต่างๆถูกฉีกขาดเหวอหะวะ โดยไม่มีการปกปิดในส่วนที่แสดงให้เห็นถึงความน่าเกลียด น่ากลัว ข่าวการประทุษร้ายต่อร่างกายและทรัพย์สิน ที่ภาพข่าวแสดงถึงสภาพร่างกาย อันบอบช้ำของเหยื่อผู้เคราะห์ร้าย ภาพเปลวเพลิงเผาผลาญบ้านเรือนอย่างน่าสะพรึงกลัว จากข่าวภัยพิบัติ หรือแม้แต่ภาพของผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุที่ร่างอดีตติดอยู่กับซากรถยนต์ ภาพข่าวทั้งหมดนี้ ย่อมแสดงให้เห็นถึงการกระทำอันโหดร้ายทารุณ และการใช้วิธี ตัดสินปัญหาด้วยความรุนแรงควบคู่มาด้วย

จากบทความของ สมบัติ จันทรวงศ์ เรื่อง "ความรุนแรงในรายการโทรทัศน์ ยาพิษยุคพัฒนา" ในปี พ.ศ.2525 ได้สรุปผลการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับเรื่องอิทธิพลของความรุนแรง ทั้งในส่วนของเนื้อหารายการ และภาพที่ปรากฏอยู่ในสื่อโทรทัศน์เป็นประจำ พบว่า มีผลสรุปเหมือนกัน ดังนี้

1. **ความรู้สึกชินชาต่อการใช้ความรุนแรงในชีวิตจริง** : กล่าวคือ เมื่อผู้ชมดูรายการบันเทิงทางโทรทัศน์ที่มีเนื้อหาความรุนแรงเป็นประจำแล้ว ผู้ชมโดยเฉพาะในวัยเด็ก จะมีความรู้สึกที่ชินชาต่อการใช้ความรุนแรง ทั้งนี้ เพราะว่าความรุนแรงที่ปรากฏนั้น ส่วนใหญ่แล้ว มักเป็นความตายที่รวดเร็วและฉับพลัน ซึ่งโดยปกติแล้ว การบันเทิงทางโทรทัศน์ จะไม่แสดงให้เห็นความเจ็บปวดก่อนการตายมากนัก ไม่มีการแสดงให้เห็นถึงความยุ่งยากลำบาก ตลอดจนความทุกข์ทรมานอย่างอื่นที่เกิดขึ้นในชีวิตของบุคคล หรือของลูกเมีย ญาติพี่น้อง ของผู้ตาย หรือหากจะมีก็เป็นการเน้นถึงความคิดที่ต้องการแก้แค้น การล้างผลาญชีวิต ผู้ที่ต้องรับผิดชอบ ซึ่งเป็นการสร้างความรุนแรงต่อไปอีก และนี่คือสิ่งที่อาจพบเห็นได้ อย่างเป็นประจำทุกสัปดาห์

สำหรับการได้รับบาดเจ็บที่ไม่ทำให้ตายนั้น ก็มักถูกทำให้เป็นเรื่องที่ไม่มีความสลักสำคัญอะไร ดังจะเห็นได้ว่า ตัวละครเอกหรือตัวละครประจำภาพยนตร์ชุดนั้นอาจถูกยิง หรือถูกแทง หรือถูกตีศีรษะจนสลบ แต่ในเมื่อตัวละครเอกตายไม่ได้ ฉกตไปให้ผู้ชมจะได้เห็น คือ จากตัวละครผู้ถูกทำร้าย นอนอย่างสบายในโรงพยาบาล หรือที่นั่นขึ้นมาเอง และหายเป็นปกติได้ในอีกไม่ถึงหนึ่งนาที่ต่อมา

งานวิจัยของ เจอร์รี่ โคชินสกี (อ้างถึงในนฤมล สิงหประเสริฐ, 2534:3) นักเขียนชาวอเมริกัน ผู้มีชื่อเสียงท่านหนึ่ง เล่าถึงการทดลอง ที่ชี้ให้เห็นถึงอิทธิพลของความรุนแรงในจอโทรทัศน์ ไว้ที่น่าสนใจว่า สมัยที่เขายังเป็นครูสอนหนังสืออยู่นั้น เขาได้จัดให้เด็กที่มีอายุ 7-10 ปี เข้าฟังการสอนภายในห้องเรียนมีเครื่องรับโทรทัศน์วงจรปิดอยู่ด้วย เพราะฉะนั้นเด็ก ๆ จึงอาจเลือกดู ตัวจริงของเขา หรืออาจดูเขาจากจอโทรทัศน์ก็ได้ และเมื่อเวลานัดหมายมาถึง ก็มีชายคนหนึ่ง เข้าไปในห้อง และเริ่มถกเถียงกับโคชินสกีอย่างรุนแรง แล้วติดตามด้วยการผลัดกันชกต่อย พร้อมๆกันนั่นเอง ที่กล้องโทรทัศน์ที่ซ่อนอยู่อีกเครื่อง ก็เริ่มจับภาพปฏิกริยาของเด็กๆในห้อง ผลปรากฏว่า ไม่มีเด็กสักคนเดียวในห้องเรียนที่ส่งเสียงแสดงความตกใจ หรือห้ามปราม

2. **การเพาะนิสัยความรุนแรง** : กล่าวคือ การชมรายการบันเทิงทางโทรทัศน์ ที่มีความรุนแรงซ้ำแล้วซ้ำเล่า นั้น นอกจากจะส่งผลให้เกิดความรู้สึกไม่ยินดียินร้าย ต่อความทารุณโหดร้ายและการใช้กำลังแล้ว ยังค่อยๆลดอารมณ์หัวันไหวต่อความรุนแรง ของผู้ชมลงไป และทำให้เกิดความรู้สึกที่ว่า พฤติกรรมที่แสดงออกถึงความรุนแรงนั้นเป็นสิ่งปกติ และเหมาะสมในบางสถานการณ์อีกด้วย

อย่างไรก็ดี มีกรณีตัวอย่างในประเทศสหรัฐอเมริกา ที่เกี่ยวกับการนำเสนอเนื้อหา ความรุนแรงในรายการทางโทรทัศน์ กล่าวคือ ความรุนแรงที่เกิดขึ้นนั้น จะปรากฏทั้งใน รายการบันเทิงประเภทภาพยนตร์ชุด และภาพยนตร์เรื่องยาว หรือแม้แต่รายการข่าว ภาพและเรื่องราวต่างๆเหล่านี้ จะมีทั้งการชกต่อย ยิง แทะ ภาพที่แสดงให้เห็นเลือดและศพ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การเสนอข่าวสงครามเวียดนามในขณะนั้น มีผู้ชมรายการประเภทนี้ เป็นจำนวนมาก อัตราการรับชมสูง แต่มีกลุ่มสังคมบางกลุ่ม เช่น สมาคมผู้ปกครองและครู กลุ่มผู้นำทางศาสนา สมาคมนายแพทย์ ทำการรณรงค์ต่อต้าน จนกระทั่งรัฐบาลกลาง ได้ตั้งคณะกรรมการขึ้นมา 2 ชุด คือ คณะกรรมาธิการแห่งชาติว่าด้วยการค้นคว้าหาสาเหตุ และป้องกันความรุนแรง (National Commission on the causes and prevention of Violence) และคณะกรรมการที่ปรึกษาทางวิชาการเพื่อการแก้ไขพฤติกรรมทางสังคม อันเป็นผลเนื่อง มาจากรายการวิทยุโทรทัศน์ (Surgeon General's Scientific Advisory Committee on Television and Social Behavior) เข้าทำการศึกษาข้อมูล

ผลการสำรวจผู้ชม พบว่า ผู้ชมรายการมีความชื่นชอบ และนิยมรายการประเภท ที่มีเนื้อหาความรุนแรงแฝงอยู่ นี้เพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ เช่น ภาพยนตร์สืบสวนลอบลวน ชาวจากเวียดนาม ข่าวการปล้นธนาคาร การลักพาตัวเรียกค่าไถ่ หรือแม้แต่ภาพข่าวประธานาธิบดี จอห์น เอฟ. เคนเนดี (John F. Kennedy) ถูกยิงตายที่เมืองดัลลัส รัฐเท็กซัส

3 การยึดเอาการใช้ความรุนแรงเป็นวิธีการแก้ปัญหา : ผลกระทบที่สำคัญยิ่ง ของรายการที่มีแต่ความรุนแรงต่อความคิดเด็กๆ อีกประการหนึ่งคือ การทำให้เด็กเกิดความรู้สึกว่า ความรุนแรงเป็นวิธีการแก้ปัญหาที่เป็นปกติ และเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไป กล่าวคือ เด็กๆจะรู้สึกว่าการใช้กำลังชกต่อย การตบตี ยิง แทะ ฟัน เป็นวิธีการที่ได้ผลดีกว่าวิธีการอื่นๆ ซึ่งต้องใช้เวลามากกว่าการพูดจากันดีๆด้วยเหตุผล หรือการพยายามเข้าใจซึ่งกันและกัน ทั้งนี้ก็เพราะสิ่งที่เด็กๆได้พบเห็น อยู่เป็นประจำ คือ การใช้ ความรุนแรงของทุกฝ่าย และการใช้ความรุนแรงที่ประสบความสำเร็จ ย่อมเป็นบทเรียนที่มีประสิทธิภาพยิ่งกว่าบทเรียน อื่นใดทั้งหมด และผลลัพธ์ ที่เกิดขึ้น จากการดูรายการที่มี เนื้อหาความรุนแรงมาก ก็เชื่อในความชอบธรรมของการใช้กำลังความรุนแรงเพื่อแก้ไขปัญหา และตนเองก็พร้อมที่จะใช้ วิธีการดังกล่าวเมื่อประสบปัญหายุ่งยากในชีวิตจริง

ในปี พ.ศ.2529 ได้มีคดีอาชญากรรมเกิดขึ้นคดีหนึ่ง ที่แสดงให้เห็นถึงอิทธิพลในเรื่องของการเสนอเนื้อหาความรุนแรง และมีอิทธิพลต่อการเลียนแบบ คือ เรื่องการฆาตกรรม 6 ศพ ของครอบครัวหนึ่งในจังหวัดราชบุรี เพื่อหนีปัญหาที่กำลังประสบอยู่ โทรทัศน์ทุกสถานี นำเสนอข่าวในเรื่องนี้ ผลปรากฏว่า หลังจากนั้นไม่นาน ก็เกิดมีคนทำตามแบบอย่างดังกล่าวขึ้น 2 ราย (อ้างถึงในสุดุต ชูพินิจ,2531:1) จากปรากฏการณ์ซ้ำซ้อนเช่นนี้ สอดคล้องตามแนวความคิดของนักอาชญาวิทยาชาวฝรั่งเศสชื่อ ตารด์ และคณะ (Garbriel Trade Brenda S. Griffin and Charles T. Griffin,1978:186) ซึ่งทำการวิจัยเรื่อง อิทธิพลของหนังสือพิมพ์ที่มีต่อการเกิดข่าวอาชญากรรม และได้ชี้ชัดให้เห็นว่า เมื่อมีคดีอาชญากรรมเกิดขึ้นแล้ว จะมีเทคนิคของการกระทำที่ผิดคล้ายคลึงกันเกิดขึ้นตามมาด้วย ซึ่งมีลักษณะเป็นปัญหาถูกใช้ติดตามมาอย่างกรณีข้างต้น

จะเห็นได้ว่า เนื้อหาความรุนแรงที่สื่อมวลชนนำเสนอ สามารถส่งผลกระทบต่อเกิดกับผู้รับสารได้เป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะในกรณีที่เป็นเด็ก จะถูกหลอหลอมให้เคยชินกับสภาพความรุนแรง และเนื่องจากเป็นที่ตระหนักกันดีว่าในปัจจุบัน สื่อมวลชนเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งในการดำรงชีวิตของมวลมนุษย์ ดังนั้น หากผู้รับสารได้รับสารที่มีเนื้อหาความรุนแรงแฝงอยู่เป็นประจำแล้ว ย่อมเกิดผลทางลบได้ (ทิวา สารละจู่,2532:12)

ดังนั้น จากการที่หนังสือพิมพ์มักแข่งขันกันลงภาพข่าวอาชญากรรมที่มีเนื้อหาความรุนแรงทุกวัน ก็ย่อมที่จะส่งผลทำให้จิตใจของประชาชนทั่วไปเกิดความด้านชา บ่อยครั้งมีผลทำให้ผู้อ่านเชื่อว่าอาชญากรรมเกิดขึ้นบ่อยมาก จนเป็นของธรรมดา และไม่เห็นแปลกในสังคม (สุพจน์ สุโรจน์,2526:135) ทั้งนี้เพราะสื่อมวลชนได้ปลุกฝังความรู้สึกนี้ให้กับผู้อ่านด้วยการนำเสนอความรุนแรงอยู่เป็นประจำ โดยเฉพาะเยาวชนของชาติ ซึ่งยังไม่สามารถแยกแยะได้ว่า สิ่งใดผิด สิ่งใดถูก ก็จะจดจำ และคิดว่าเรื่องเหล่านี้เป็นเรื่องธรรมดาในสังคม ความซาซึนที่เกิดขึ้นทำให้ประชาชนมองไม่เห็น ความสำคัญของศีลธรรมจรรยา คิดว่าเป็นเรื่องปกติในสังคม นับได้ว่าเป็นผลที่ร้ายแรงต่อจิตใจของคนในชาติเป็นอย่างยิ่ง

George Gerbner (1980) ได้พัฒนาทฤษฎีเรื่องการปลูกฝัง (Cultivation Theory) โดยมีสมมติฐานที่ว่า ชาวสารที่สื่อมวลชนนำเสนอ ได้ปลูกฝังปั้นแต่งความคิดของผู้รับสาร เกี่ยวกับโลกที่แท้จริง กล่าวคือ อิทธิพลของสื่อมวลชนในสังคมสมัยใหม่นี้ สามารถแพร่กระจาย เข้าไปสู่ทุกประตูบ้าน ทั้งบนทีวีจอฟ้า หรือแม้แต่กระทั่งในชุมชนแออัด เนื้อหาสาระที่สื่อมวลชน นำเสนอโดยส่วนใหญ่ ก็มักเกี่ยวข้องกับ ความรุนแรง อาชญากรรม ความขัดแย้ง เรื่องราวทางเพศ จนทำให้ผู้ชมเกิดความรู้สึกว่า โลกนี้เต็มไปด้วยความรุนแรง ความขัดแย้ง ความไม่ปลอดภัย ในทรัพย์สิน และการดิ้นรนต่อสู้

จากแนวคิดดังกล่าว เมื่อนำมาเป็นกรอบในการวิเคราะห์ เพื่อมองเนื้อหาของภาพข่าว อาชญากรรมที่เสนอแต่ความรุนแรง จะเห็นได้ว่า จากการที่หนังสือพิมพ์มุ่งแต่จะลงภาพข่าว ที่แสดงถึงความรุนแรงและโหดร้ายเป็นประจำ ย่อมอาจก่อให้เกิดผลกระทบ จนทำให้ผู้อ่าน เกิดความรู้สึกถูกปลูกฝังในเรื่องของความรุนแรงได้เช่นเดียวกัน กล่าวคือ ทำให้ผู้อ่านเกิดความรู้สึกว่า ในสังคมหรือในโลกนี้ มักเต็มไปด้วยเรื่องของการใช้กำลังความรุนแรง และความโหดร้ายทารุณ ในการตัดสินใจแก้ไขปัญหา ทั้งที่อาจจะไม่เป็นความจริงเสมอไปได้

นอกจากนี้ ผลกระทบของการลงภาพข่าวที่มีแต่ความรุนแรง ที่มุ่งแต่จะทำให้ผู้อ่าน ได้รับทราบถึงความเลื่อมทรม ความเลวร้ายของคนในสังคม อาจก่อให้เกิดความวิตกกังวลหมุ่น บั่นทอนจิตใจ ตั้งแต่ผู้ใหญ่ลงมาถึงเด็ก จนมองเห็นว่าสังคมนี้แก้ไขอะไรไม่ได้ กลายเป็นสังคม ที่มืดหวัง เชื้อยชา และจำยอม (สุกัญญา ตรีวานิช, 2535:13)

นอกเหนือจากการเกิดผลกระทบในเรื่องของการปลูกฝังความรุนแรง การเกิดความซาซึน ชื่นในจิตใจของผู้อ่าน และส่งผลทำให้เกิดการเรียนรู้แล้ว บ่อยครั้งที่การตีพิมพ์ภาพข่าว อาชญากรรมที่ปรากฏเนื้อหาความรุนแรง ยังเป็นภาพข่าวที่มีความหมิ่นเหม่ต่อปัญหาจริยธรรม สุพรรณ พันธ์วิศาล และคณะ (2528:47) กล่าวว่า ภาพข่าวจะก่อให้เกิดผลกระทบในด้านลบ ต่อตัวผู้ตกเป็นข่าว หรือตัวเหยื่อผู้เคราะห์ร้าย ซึ่งทำให้ได้รับความอับอายและเกิดความเสียหาย ต่อชื่อเสียงเกียรติยศ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ข่าวการล่องละเมิดทางเพศหรือข่าวการข่มขืน กระทำชำเรา ที่เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นบ่อยๆในสังคม และมีความรุนแรงสะเทือนขวัญ โดยเฉพาะเพศหญิงทั้งหลายมากที่สุด อาชญากรรมทางด้านนี้มีลักษณะพิเศษอยู่ในตัวไม่น้อย เป็นต้นว่ามีความผูกพันอยู่กับชื่อเสียงเกียรติยศของเจ้าทุกข์

การถูกล่วงละเมิดทางเพศหรือการข่มขืนกระทำชำเรา นั้น สตรีผู้เคราะห์ร้ายจะได้รับ ความกระทบกระเทือนทางใจอย่างแสนสาหัส บางคนจะเกิดภาวะประสาทหลอน จนกลายเป็นโรคจิต การเผชิญหน้ากับครอบครัว คนรัก ญาติพี่น้อง เพื่อนฝูง เป็นภาระที่ทำตัว และทำใจได้ยากยิ่ง จิตใจของผู้ถูกข่มขืนจะมีทั้งความโกรธ ความคับแค้น ความอับอาย และต้องการความเห็นใจ กลัวว่าจะได้รับการดูถูกเหยียดหยาม หวาดวิตก สูญเสียความเชื่อมั่น ในตนเอง เชื่อผู้เคราะห์ร้ายจากการถูกทารุณทางเพศ จำเป็นต้องได้รับการปกป้องเป็นพิเศษ จากการถูกระบุชื่อในชั้นศาล และการปรากฏภาพข่าวในสื่อมวลชนประเภทต่างๆ เพราะตราบาปทางสังคมที่เหยื่อที่ถูกข่มขืนได้รับนั้น มีมากกว่าที่เหยื่ออาชญากรรมประเภทใด ได้รับ (Morgan David Arant, JR., 1991:238-239)

อย่างไรก็ตาม ข่าวอาชญากรรมประเภทนี้ จัดได้ว่าเป็นข่าวที่มีองค์ประกอบ ในเรื่องความสนใจของผู้อ่านสูงเช่นกัน การแสวงหาข่าวของหนังสือพิมพ์ เพื่อนำเสนอต่อผู้อ่าน มักเน้นให้เห็นถึงรายละเอียดของอาชญากรรมที่เกิดขึ้น การระบุตัวผู้กระทำ การ ภาพเหยื่อผู้เคราะห์ร้าย และผลเสียหายที่ได้รับ ทำให้ข่าวนั้นมีคุณค่า (Newsworthiness) ต่อสายตาผู้อ่านมากยิ่งขึ้น ในขณะที่การแสวงหาข่าวสาร (Newsgathering) เป็นความพยายาม ของนักข่าวและช่างภาพ ที่จะค้นหาข่าวและภาพมาสนองประโยชน์ของสาธารณะ (Public Interest) เพื่อที่จะสร้างคุณค่าในข่าวของตน (John J. Watkin, 1977: 14-24) แต่ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการสนองตอบสิทธิที่จะรู้ (Right to Know) ของผู้อ่าน คือ การสร้างความเสียหายให้แก่สิทธิส่วนบุคคล (Right of Privacy) และการสร้างความเจ็บปวด รวดร้าวในใจของผู้ตกเป็นข่าว จากการรายงานข่าวและตีพิมพ์ภาพข่าวทางด้านอาชญากรรม นั้นเอง

สิ่งเหล่านี้ในแง่ของกฎหมายไทยนั้น มีการพิจารณาถึงเรื่องการละเมิดสิทธิส่วนบุคคล โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางจิตใจในเรื่องเล็กๆน้อยๆ เช่น ในแง่ความเหมาะสมของการเสนอข่าว และเรื่องราวต่างๆ ตลอดจนภาพเกี่ยวกับตัวบุคคล ซึ่งเป็นปัญหาที่จะต้องถกเถียงกันต่อไป (สุรัตน์ นุ่มนนท์, 2523:120)

3. แนวทางในการคัดเลือกภาพข่าวอาชญากรรมที่มีเนื้อหาความรุนแรง

ในแต่ละวันมีเหตุการณ์เกิดขึ้นมากมายในสังคม แต่การรายงานข่าวของหนังสือพิมพ์ไม่สามารถจะรายงานข่าวได้ทุกข่าว หรือตีพิมพ์ภาพข่าวได้ทุกภาพ เนื่องจากความจำกัดของหน้าหนังสือพิมพ์ มาลี บุญศิริพันธ์ (2531) กล่าวว่า แนวทางในการคัดเลือกโดยทั่วไปผู้คัดเลือกจึงจำเป็นต้องคัดเลือกภาพข่าว โดยคำนึงถึงคุณลักษณะของภาพข่าวเป็นสำคัญ ทั้งนี้ ภาพข่าวจะแตกต่างจากภาพถ่ายทั่วไป กล่าวคือ ภาพข่าวจะต้องมีองค์ประกอบของข่าวสามารถสื่อความหมายได้ชัดเจน ผู้สื่อข่าวหรือช่างภาพข่าวจึงจำเป็นต้องถ่ายภาพที่มีคุณค่าของความเป็นข่าว ซึ่งภาพข่าวควรมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

1. ภาพข่าวควรจะมีองค์ประกอบของความน่าสนใจ
2. ภาพข่าวควรจะต้องมีคุณภาพและเนื้อหาสมบูรณ์พอ ที่จะบอกเรื่องราวของเหตุการณ์ให้ผู้อ่านเข้าใจได้
3. ภาพข่าวจะต้องสื่อความหมายในเรื่องที่ต้องการจะสื่ออย่างชัดเจน
4. ภาพข่าวต้องตอบคำถามให้แก่ผู้อ่านได้ เหมือนกับได้อ่านความนำของข่าว 1 ข่าว คือ ใคร - ทำอะไร - ที่ไหน - อย่างไร
5. ภาพข่าวต้องมีคุณภาพดีพอสำหรับใช้กับระบบพิมพ์ กล่าวคือ กระบวนการทางเทคนิคในการผลิต สามารถเก็บรายละเอียดของเรื่องได้ทั้งหมด จึงต้องมีความคมชัดและสื่อเรื่องราวได้ทุกอย่างครบถ้วน

ภาพข่าวมีความสำคัญในการบอกข่าว หรือสื่อความหมายไม่แพ้ภาษาเขียน ดังนั้น ภาพที่นำไปใช้ในการตีพิมพ์ ต้องได้รับการคัดเลือกเป็นอย่างดี ถ้าหากเลือกภาพไม่ดี ภาพข่าวที่นำไปใช้ก็จะขาดคุณภาพในการบอกข่าวหรือสื่อความหมาย ฉะนั้น การเลือกภาพข่าวควรพยายามหาภาพที่มีความหมายและมีความชัดเจนควบคู่กันไป คือ มีคุณภาพทั้งทางด้านเทคนิค และมีคุณภาพเชิงวารสารศาสตร์ด้วย ดังที่ ประชัน วัลลิโก (2530) ให้ข้อควรพิจารณาไว้หลายประการ คือ

1. ภาพจะต้องให้ความหมาย หรือบอกกล่าวอย่างใดอย่างหนึ่ง บางภาพเป็นเพียงบันทึกเหตุการณ์ธรรมดา แต่บางภาพอาจจะถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึก และทัศนคติของบุคคลในภาพได้ เช่น ภาพเด็กร้องไห้ แสดงความเสียใจ หรือภาพหัวเราะแสดงความดีใจ เป็นต้น

2. คุณภาพของภาพต้องดี ภาพต้องมีความคมชัด มีองค์ประกอบภาพที่ดี และมีเนื้อหาที่สื่อความหมายได้ดี

3. เลือกภาพที่ดีที่สุด เนื่องจากหนังสือพิมพ์มีเนื้อที่จำกัด ภาพถ่ายเหตุการณ์เดียวกัน อาจมีหลายภาพ บรรณาธิการจะต้องเลือกภาพที่ดีที่สุดมาตีพิมพ์หรือประกอบข่าว

4. ภาพที่ได้รับความสนใจเป็นพิเศษ เช่น ภาพการต่อสู้ทุกชนิด ภาพความหวาดกลัว ภาพความเมตตาสงสาร ภาพเด็ก ภาพสัตว์ ภาพทางเพศ ภาพแสดงความสวยงาม ศิลปกรรมดนตรี และการละคร ภาพแสดงความคุ้นเคย และภาพตลกขำขันต่างๆ เป็นต้น

A.E. Loosley (1971) กล่าวถึง หลักเกณฑ์ในการคัดเลือกภาพข่าวของบรรณาธิการภาพว่าจะคัดเลือกภาพข่าว โดยพิจารณาจากคุณสมบัติดังต่อไปนี้

1. ความสามารถในการเล่าเรื่อง
2. ภาพดูเรียบง่าย ไม่ยุ่งเหยิง หรือมีสิ่งรบกวน
3. มีความงามอยู่ในตัว
4. คุณภาพของภาพดี
5. เป็นภาพที่แปลก และมีความน่าสนใจ

ส่วน David P. Bergin (1967:165) กล่าวถึง คุณลักษณะของภาพข่าว ที่กองบรรณาธิการมีความต้องการ 3 ประการ คือ

1.คุณสมบัติทางกายภาพ (Physical Quality) พิจารณาจากคุณภาพของภาพข่าว เช่น ความคมชัด รายละเอียดของภาพ โทนสี ฯลฯ

2.คุณสมบัติทางด้านเนื้อหาของภาพ (Photo Content) พิจารณาจากความสามารถในการบอกเรื่องราวของภาพ เรื่องราวนั้นต้องตรงประเด็น ภาพนั้นมีจุดที่น่าสนใจที่ใหญ่พอ และเป็นภาพที่มี action นอกจากนั้นยังต้องมีองค์ประกอบต่างๆ เหล่านี้ อีกคือ

1. มีความน่าสนใจ (Human Interest)
2. มีความแปลก (The Odd or Unusual)
3. มีความขัดแย้ง (Conflict or Combat)
4. ความน่าสนใจนั้น ต้องมีความเป็นสากล (Universal Interest Situation)
5. เป็นภาพที่ประกอบด้วยสัญชาตญาณ 4 ประการ (Four Basic Instincts) คือ เป็นภาพเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ (Survival) มีองค์ประกอบทางเพศ (Sex) เกี่ยวกับความทะเยอทะยาน (Ambition) และภาพเกี่ยวกับการต่อสู้ หนีภัย (Escape)

3.คุณสมบัติทางด้านนโยบาย (Editorial Policy) จะขึ้นอยู่กับหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับ เช่น หนังสือพิมพ์บางฉบับ จะไม่ตีพิมพ์ภาพศพและภาพอุบัติเหตุ เนื่องจากเป็นภาพที่น่ากลัว น่าสยดสยอง ในขณะที่บางฉบับตีพิมพ์ เนื่องจากอยากให้เป็นอนุสติสำหรับผู้อ่าน

อย่างไรก็ดี สนั่น ปัทมะทิน (2529) กล่าวถึง คุณลักษณะของภาพถ่ายที่ดี และเหมาะสมที่จะนำลงตีพิมพ์ในหน้าหนังสือพิมพ์ 2 ประการใหญ่ๆ กล่าวคือ ประการที่หนึ่ง ภาพถ่ายที่ดี ต้องมีคุณลักษณะทางเรื่องราว และประการที่สอง ภาพถ่ายต้องมีคุณลักษณะทางภาพ ดังนี้

1. คุณลักษณะทางเรื่องราว

ภาพถ่ายที่นำมาลงตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์นั้น จะต้องมีความคุณลักษณะการเสนอเรื่องราวตรงตามวัตถุประสงค์ของหนังสือพิมพ์ ซึ่งมีทั้งข่าวและบทความต่างๆหลายประเภท แต่ละประเภทก็ ต้องการภาพข่าวที่ น่าสนใจมาประกอบเรื่องราวแตกต่างกันไป ฉะนั้น ภาพที่จะนำมาลงตีพิมพ์ควรประกอบด้วยคุณสมบัติต่างๆดังนี้

1. ภาพนั้นให้ข่าวสารความรู้
2. ภาพนั้นให้การศึกษา
3. ภาพนั้นให้ความตื่นเต้น
4. ภาพนั้นอธิบายเรื่องราวให้เข้าใจง่ายขึ้น
5. ภาพนั้นบอกบางสิ่งบางอย่างที่ไม่ได้คาดคิดไว้ก่อน
6. ภาพนั้นบอกเหตุการณ์ของข่าว

2. คุณลักษณะทางภาพ

ภาพถ่ายที่จะนำมาใช้ตีพิมพ์ ต้องเป็นภาพถ่ายต้นฉบับ สำหรับถ่ายทอดลงในแม่พิมพ์ สำหรับตีพิมพ์ลงบนแผ่นกระดาษ ตามระบบการพิมพ์ที่ต้องการจะตีพิมพ์ภาพนั้น ดังนั้น ภาพถ่ายต้นฉบับจะต้องมีคุณลักษณะทางภาพที่ดี และเหมาะสมเพียงพอที่จะใช้เป็นภาพถ่ายได้ ดังคุณสมบัติต่อไปนี้

1. การประกอบภาพดี ไม่ว่าจะในขณะถ่ายภาพ หรืออัดขยายภาพ เพื่อให้ภาพดูเด่นสะดุดตา และเรียกร้องความสนใจจากผู้อ่านได้
2. การเปิดหน้ากล้องพอดี
3. มีสีสันลดหลั่นกว้างขวาง
4. มีความเปรียบต่างของสีพอดี
5. มองเห็นส่วนละเอียดลออได้ชัดเจน
6. เป็นภาพที่คมชัด กระจ่างและแจ่มใส
7. เป็นภาพที่ไม่มีตำหนิ
8. ใช้กระดาษอัดขยายที่เหมาะสมที่จะใช้เป็นภาพต้นฉบับ

นอกจากนี้ กมล ฉายาวัดชนะ (2529) กล่าวถึงคุณสมบัติของภาพถ่ายที่จะใช้ในหนังสือพิมพ์ไว้ กล่าวคือ

1. ต้องเป็นภาพถ่ายที่กระทำได้อย่างถูกต้อง ได้แก่ การให้แสงขณะถ่ายภาพ การล้างฟิล์ม การเลือกใช้กระดาษในการขยายภาพ
2. ในเรื่องของความคมชัดขณะถ่ายภาพขาว ต้องปรับความคมชัดให้ถูกต้อง นอกจากภาพขาวที่สำคัญ ที่ต้องถ่ายอย่างทันทีทันใดคุณสมบัติข้อนี้อาจลดลงไปบ้าง

ส่วน สุภาณี กอสุวรรณศิริ (2534:10-12) ได้จำแนกคุณสมบัติของภาพขาวที่จะใช้ตีพิมพ์ลงในหน้าหนังสือพิมพ์เป็น 2 ประการ คือ

1. คุณสมบัติเชิงวารสารศาสตร์ ได้แก่ คุณสมบัติของภาพขาวตามคุณค่าของความเป็นข่าว ประกอบด้วย

1. เป็นภาพที่เรียกร้องความสนใจได้ทันที หมายถึง ภาพข่าวนั้นเป็นภาพที่ผู้อ่านอยากดู อยากรู้ อยากเห็น

2. เป็นภาพที่มีความสด ทันต่อเหตุการณ์ (Timeliness) หมายถึง เป็นภาพข่าวที่ต้องมีความเป็นปัจจุบัน ที่ถ่ายจากเหตุการณ์ที่เพิ่งเกิดขึ้น หรือถ่ายภาพที่แสดงถึงความเหมาะสมถูกกาลเวลาในขณะนั้น เช่น เสนอภาพข่าวเกี่ยวกับปัญหาสภาวะแวดล้อม ในขณะที่ประเทศไทยประสบกับปัญหาสภาวะแวดล้อมเสื่อมโทรม เป็นต้น

3. เป็นภาพที่มีความเด่น (Prominence) หมายถึง เป็นภาพข่าวที่แสดงถึง บุคคลเด่น เช่น บุคคลที่มีชื่อเสียง ร่ำรวย มีความสามารถพิเศษ หรือ สถานที่เด่น เช่น แสดงเหตุการณ์ขึ้นในสถานที่ที่ไม่ควรที่จะเกิดเหตุการณ์นั้นๆ

4. เป็นภาพที่แสดงในสิ่งที่ซึ่งหาได้ยาก (Unusualness and Oddity) หมายถึง ภาพข่าวที่แสดงให้เห็นสิ่งที่ผิดปกติธรรมดา ซึ่งไม่สามารถพบเห็นบ่อยหรือเป็นสิ่งที่หาได้ยาก

5. เป็นภาพที่ก่อให้เกิดอารมณ์สะเทือนใจ (Human Interest) หมายถึง ภาพที่ผู้อ่านหนังสือพิมพ์แล้วเกิดความรู้สึกร่วมทางอารมณ์ เช่น ภาพการประสพภัยต่างๆ ภาพการกีฬาที่น่าสนใจ ภาพสัตว์ที่ถูกทารุณ เป็นต้น .

6. เป็นภาพที่แสดงถึงสิ่งที่ขัดแย้ง (Conflict) หมายถึง ภาพที่แสดงถึงสิ่งที่ขัดกันเป็นฝ่ายตรงข้าม เช่น การแข่งขันต่างๆ เพื่อหวังชัยชนะ

7. เป็นภาพที่แสดงถึงผลกระทบกระเทือน (Consequence) หมายถึง ภาพที่แสดงผลกระทบของเหตุการณ์ต่อมวลชน ยิ่งผลกระทบกว้างออกไปเพียงใด ก็จะได้ได้รับความสนใจมากขึ้นเพียงนั้น

8. เป็นภาพที่แสดงถึงความก้าวหน้าทางวิชาการ (Progress) หมายถึง ภาพที่แสดงถึงความเจริญในวิทยาการต่างๆ เช่น ประดิษฐ์กรรมใหม่ๆ การสำรวจดินแดนที่ลึกลับห่างไกล การขุดค้นพบซากโบราณวัตถุ เป็นต้น

9. เป็นภาพที่มีองค์ประกอบทางเพศเข้ามาเกี่ยวข้อง (Sex) หมายถึง ภาพข่าวที่แสดงเหตุการณ์อันเนื่องมาจากองค์ประกอบทางเพศ เช่น ภาพข่าวที่เกี่ยวกับการฉ้อราษฎร์บังหลวง ภาพข่าวการประวัตินางงาม

10. เป็นภาพที่เป็นภาพที่สื่อความหมายได้ตรงกับเนื้อหาข่าว หมายถึง ภาพข่าวที่สอดคล้องและสัมพันธ์กับประเด็นข่าวที่นำเสนอ

2. คุณสมบัติทางกายภาพ ได้แก่ คุณสมบัติของภาพข่าวในด้านตัวภาพถ่ายประกอบด้วย

1. เป็นภาพถ่ายที่มีความคมชัด (Sharpness) หมายถึง การที่ภาพข่าวนั้นมีความชัดไม่พร่ามัว ความชัดนี้ อาจจะชัดตลอดทั้งภาพ หรือ คมชัดเฉพาะจุดเด่นของภาพที่ต้องการเสนอให้ผู้อ่านได้เห็น

2. มีองค์ประกอบภาพดี (Composition) สวยงามน่าสนใจ หมายถึง การถ่ายภาพที่ถูกหลักเกณฑ์ด้านการจัดองค์ประกอบของภาพ ทำให้ภาพนั้นสวยงามน่าสนใจ

3. ถ่ายภาพในจังหวะที่ดี ได้ อิริยาบถที่ ต้องการ (Action) หมายถึง การที่ภาพข่าวสามารถแสดงถึงความเคลื่อนไหวตามจังหวะเหตุการณ์ของข่าวได้อย่างเหมาะสม

4. ภาพมีรายละเอียดสูง (Detail) หมายถึง ภาพข่าวที่แสดงให้เห็นรายละเอียดภายในภาพหรือภายในเหตุการณ์ ทำให้ผู้อ่านสามารถมองเห็นภาพเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้

5. มีสีลดหลั่นที่ดี (Tonality) หมายถึง การที่ภาพขาว - ดำ มีน้ำหนักของสีตั้งแต่สีดำที่สดจนถึงสีขาวที่สดอย่างได้สัดส่วน เหมาะสมกับเหตุการณ์ที่ถ่ายภาพข่าวนั้นมาสำหรับภาพสี หมายถึง การที่ภาพมีสีสันต่างๆ ตามความเป็นจริงหรือใกล้เคียงความเป็นจริงมากที่สุด

4. ปัจจัยที่มีอิทธิพลในการคัดเลือกภาพข่าวอาชญากรรมที่มีเนื้อหาความรุนแรง เพื่อตีพิมพ์ลงในหน้าหนึ่งผู้อ่าน

ปัญหาของการนำเสนอภาพข่าวอาชญากรรมในปัจจุบัน ที่มีนักวิพากษ์วิจารณ์กันอย่างมากนั้น หากจะว่าไปแล้ว สาเหตุของการเกิดปัญหาดังกล่าว มาจากการที่หนังสือพิมพ์มักตีพิมพ์ภาพข่าวอาชญากรรมที่แสดงถึงความรุนแรง น่ากลัว และโหดร้ายทารุณมากขึ้นทุกวัน โดยภาพข่าวเหล่านี้ แสดงให้เห็นถึงรายละเอียดที่ชัดเจนมากขึ้นกว่าแต่ก่อน เช่น การตีพิมพ์ภาพเหตุการณ์ที่แสดงถึงสภาพศพที่น่าอุจาด ในลักษณะต่างๆกัน ภาพของเหยื่อผู้เคราะห์ร้ายที่ถูกทำร้ายร่างกายจนได้รับบาดเจ็บสาหัส ภาพผู้เสียชีวิตที่ติดอยู่ในซากเรือ ภาพเปลวเพลิงเผาผลาญบ้านเรือนที่ดูน่าสะพรึงกลัว ฯลฯ ภาพข่าวเหล่านี้ล้วนเป็นเรื่องที่มีการวิพากษ์วิจารณ์ว่ามีความเหมาะสม หรือเป็นประโยชน์ต่อผู้อ่านในการรับรู้หรือไม่

ทั้งนี้ ภาพข่าวอาชญากรรมที่ปรากฏเนื้อหาความรุนแรง ที่ตีพิมพ์ลงในหน้าหนึ่ง เพื่อนำเสนอต่อผู้อ่าน เป็นผลมาจากการตัดสินใจของบุคคลผู้มีหน้าที่คัดเลือกภาพข่าวอาชญากรรม ในองค์กรหนังสือพิมพ์ฉบับนั้นๆ ไม่ว่าจะเป็น ผู้สื่อข่าว ช่างภาพ หัวหน้าข่าว หรือบุคคลอื่นที่มีหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในการคัดเลือกภาพข่าวอาชญากรรม โดยบุคคลดังกล่าว จะทำหน้าที่กลั่นกรองและเลือกสรรภาพข่าว เพื่อที่จะเสนอไปยังสาธารณชน ซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมายของตน

ในกระบวนการปฏิบัติงาน ผู้คัดเลือกภาพข่าวจะต้องใช้ดุลยพินิจของตนเอง ในการวินิจฉัยว่าภาพข่าวใดมีคุณค่าควรแก่การนำเสนอ โดยภาพข่าวทั้งหมดนี้จะถูกนำมาคัดเลือกอย่างเป็นระบบและมีหลักเกณฑ์ (สุภาณี กอสุวรรณศิริ, 2534:16)

สำหรับการพิจารณาคัดเลือก ผู้คัดเลือกภาพข่าวจะพิจารณาคุณลักษณะทั้งทางด้านคุณสมบัติทางกายภาพ (Physical Quality) กล่าวคือ ภาพข่าวจะถูกพิจารณาจากคุณภาพของภาพข่าวนั้นๆ เช่น ความคมชัด รายละเอียดของภาพ โทนสี ฯลฯ และคุณลักษณะทางด้านเนื้อหาของภาพ (Photo Content) ทั้งนี้ ผู้คัดเลือกจะพิจารณาจากความสามารถในการบอกเรื่องราวของภาพ โดยเรื่องราวนั้นต้องตรงประเด็น และภาพข่าวนั้นต้องมีจุดที่น่าสนใจและใหญ่พอ ที่จะดึงดูดความสนใจจากผู้อ่านได้ (David P. Bergin, 1967:165)

แต่ว่าในกระบวนการดำเนินงานที่แท้จริงของการคัดเลือกภาพข่าวอาชญากรรม นอกเหนือไปจากการพิจารณาคุณค่าของภาพข่าว ตามหลักเกณฑ์ที่ผู้คัดเลือกได้กำหนดไว้แล้ว David Manning White (1950:385-390) ใน "The Gatekeeper : A Case Study in the Selection of News" ศึกษาพบว่า ผู้คัดเลือกเนื้อหาสาร ยังอาศัยปัจจัยบางประการที่เข้ามามีผลในการคัดเลือกสารนั้นๆ ด้วย ซึ่งสอดคล้องกับงานศึกษาของ Michael W. Singletary ในปี ค.ศ.1977 เรื่อง "What Determines the News" ที่สรุปว่า โดยทั่วไปแล้ว บุคคลที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาคัดเลือกข่าวสาร เพื่อเสนอต่อประชาชนผู้อ่าน มีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่า กระบวนการและหลักเกณฑ์ในการคัดเลือก จะพิจารณาจากคุณค่าของข่าว (News Values) และคุณสมบัติของข่าว (Quality of News) เป็นสำคัญ แต่ในความเป็นจริงแล้วยังค้นพบอีกว่า การคัดเลือกข่าวยังต้องอาศัยปัจจัยอื่นๆ ที่เข้ามามีอิทธิพลเกี่ยวข้องในการคัดเลือกด้วย ซึ่งปัจจัยที่มีอิทธิพลในการคัดเลือกนี้ จะมีลักษณะที่แตกต่างกันออกไปตามสภาพการณ์ ทั้งนี้เพราะการคัดเลือกยังขึ้นอยู่กับ การใช้กรอบของการมองสถานการณ์ที่แตกต่างกัน รวมทั้งความเหมาะสมในการนำเสนอ ข่าวสารที่อาจแตกต่างกันได้

สำหรับปัจจัยต่างๆที่เข้ามามีอิทธิพลในการคัดเลือกภาพข่าวอาชญากรรม เพื่อใช้ลงตีพิมพ์ในหน้าหนึ่งนั้น หากจะว่าไปแล้ว การคัดเลือกภาพข่าวอาชญากรรม ที่มีเนื้อหาความรุนแรง อาจเกิดขึ้นมาจากเหตุปัจจัยหลายประการ เช่น ปัจจัยทางด้าน ส่วนบุคคลของตัวผู้คัดเลือกภาพข่าวอาชญากรรมเอง ทั้งนี้ ผู้คัดเลือกอาจมีความสนใจ หรือมีความชอบส่วนตัวต่อภาพข่าวที่ตนเลือกสรร หรืออาจเกิดจากผู้คัดเลือกมีความคาดหวัง ในรางวัลใดรางวัลหนึ่ง จากการนำเสนอภาพข่าวอาชญากรรมนั้นๆก็ได้ หรืออาจเกิดจาก ปัจจัยทางการปฏิบัติงานคัดเลือกรูปภาพข่าว ไม่ว่าจะเป็นที่สนคิดร่วมกันของคน ในกองบรรณาธิการที่มีความคิดเห็นพ้องกันที่จะเสนอภาพข่าวอาชญากรรม ในรูปแบบลักษณะที่มีความรุนแรง นโยบายของฝ่ายข่าวหรือองค์กรหนังสือพิมพ์ฉบับนั้นๆ ที่เน้นในเรื่องการนำเสนอภาพเหตุการณ์ที่จริงจัง เพื่อดึงดูดความสนใจจากผู้อ่าน ข้อจำกัดในเรื่องเวลาที่ผู้คัดเลือกภาพข่าวต้องรีบเร่งในการปฏิบัติงาน การตอบสนอง ความต้องการของมวลชนผู้รับสารซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมายที่ชอบดูภาพข่าวอาชญากรรม ในลักษณะที่รุนแรงโหดร้าย หรือภาพข่าวที่หวือหวา เร้าอารมณ์ เหล่านี้ล้วนเป็นปัจจัย ที่อาจส่งผลต่อการคัดเลือกภาพข่าวอาชญากรรมที่มีเนื้อหาความรุนแรงได้ทั้งสิ้น

นอกจากนี้ ปัจจัยทางด้านสภาวะการแข่งขันกับหนังสือพิมพ์ซีอีฉบับอื่นที่อยู่ในกลุ่มประเภทเดียวกัน โดยการเปรียบเทียบรูปแบบลักษณะของภาพข่าวที่นำเสนอหรือการแข่งขันกับสื่อมวลชนประเภทอื่น อาจเป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่มีอิทธิพลในการคัดเลือกภาพข่าวอาชญากรรมที่มีเนื้อหาความรุนแรง ปัจจัยทางด้านเป้าหมายในการดำเนินงานของหนังสือพิมพ์ฉบับนั้นๆ โดยมีวัตถุประสงค์มุ่งหวังผลกำไร หรือการแสวงหาผลประโยชน์ทางธุรกิจในตลาดการค้าแบบเสรีนิยมเป็นหลัก ปัจจัยทางด้านแรงกดดันในการปฏิบัติงานคัดเลือกภาพข่าว ซึ่งอาจเป็นแรงกดดันจากบุคคลต่างๆ อาทิเช่น เจ้าของหรือนายทุนหนังสือพิมพ์ฉบับนั้น จากผู้ลงโฆษณา ที่เข้ามามีอิทธิพลก้าวร้าวในหน้าที่การปฏิบัติงาน อีกทั้งอาจเกิดจากปัจจัยทางด้านมาตรการและกลไกการควบคุมการทำงานในเรื่องของการละเลยข้อกำหนดของกฎหมายและจรรยาบรรณที่เกี่ยวข้องในการคัดเลือกภาพข่าว ซึ่งรายละเอียดต่างๆเหล่านี้ จะได้กล่าวถึงกันต่อไป

1. ปัจจัยทางด้านส่วนบุคคลของผู้คัดเลือกภาพข่าวอาชญากรรม

เป็นที่ทราบกันดีว่า ในการดำเนินงานขององค์กรหนังสือพิมพ์ ไม่ได้เป็นการทำงานแต่เพียงลำพัง แต่จะประกอบไปด้วยบุคลากรผู้มีความรู้ความสามารถเป็นจำนวนมาก ที่มีบุคลิกลักษณะที่แตกต่างกันออกไป แม้กระทั่งในส่วนของผู้คัดเลือกภาพข่าวอาชญากรรมแต่ละคนก็ย่อมมีบุคลิกภาพ อุปนิสัย ความชอบ-ไม่ชอบ ที่แตกต่างกันไปด้วย ทั้งนี้เพราะปัจเจกบุคคลย่อมต่างกันด้วยปัจจัยทางด้านจิตวิทยา จากการเรียนรู้จากประสบการณ์ การเติบโตในสภาพการณ์ที่แตกต่างกัน การเรียนรู้สิ่งแวดล้อมที่ไม่เหมือนกัน สิ่งเหล่านี้ย่อมทำให้แต่ละบุคคลมีทัศนคติ ค่านิยม ความสนใจ หรือความชื่นชอบในสิ่งต่างๆ รวมถึงความคาดหวังในชีวิตที่แตกต่างกันออกไปด้วย (De Fleur อ้างถึงในเมตตา กฤตวิทย์และคณะ, 2530:41)

ดังนั้น ปัจจัยทางด้านส่วนบุคคลของผู้คัดเลือกภาพข่าวที่แตกต่างกัน ย่อมมีส่วนผลักดัน ทำให้ผู้มีบทบาทคัดเลือกภาพข่าวอาชญากรรม คัดเลือกภาพข่าวในลักษณะที่มีความแตกต่างกัน ซึ่งปัจจัยทางด้านส่วนบุคคล ที่อาจส่งผลให้เกิดการคัดเลือกภาพข่าวอาชญากรรมที่มีเนื้อหาความรุนแรงสู่ผู้อ่านนั้น ได้แก่ ปัจจัยดังต่อไปนี้

1.1 ความสนใจส่วนตัวที่มีต่อภาพข่าวนั้นๆ

กล่าวคือ เป็นการใช้ความสนใจส่วนตัวของผู้ที่ทำหน้าที่คัดเลือกภาพข่าวอาชญากรรม ในการคัดเลือกภาพข่าว หรือเป็นภาพข่าวอาชญากรรมที่ผู้คัดเลือกแต่ละคน มีความสนใจอยู่อย่างพิเศษเฉพาะตัว

สุชิน ตียวัฒน์ (คำสัมภาษณ์ อ้างถึงในเบญจวรรณ นรสิงห์, 2539:123) กล่าวว่า ในการคัดเลือกภาพข่าวโดยทั่วไป การตัดสินใจคัดเลือกภาพข่าวของแต่ละบุคคล บุคคลที่คัดเลือกย่อมที่จะต้องให้ความสนใจในภาพนั้นๆบ้างแล้ว และโดยส่วนใหญ่ผู้คัดเลือก มักจะใช้ความรู้สึกส่วนตัวเป็นหลักสำคัญ เพราะคนเรามีประสบการณ์ มีการเรียนรู้ จึงต้องมีการใช้ความรู้สึกนึกคิดส่วนตัวมาใช้ในการตัดสินใจ (บุญเกิด สุขทวีทรัพย์ คำสัมภาษณ์ อ้างถึงในเบญจวรรณ นรสิงห์, 2539:125)

งานวิจัยของธงไชย มหาไตรภพ (2532) ที่ศึกษาในเรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อกระบวนการคัดเลือกข่าวสาร สำหรับลงพิมพ์ในหน้าแรกของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย 4 ชื่อฉบับ” ผลการศึกษาพบว่า การคัดเลือกข่าวนั้น นอกจากผู้คัดเลือกจะพิจารณาปัจจัยทางด้านคุณค่าของข่าวสารแล้ว ปัจจัยด้านความสนใจส่วนบุคคล (Personal Interest) ของผู้คัดเลือกข่าวสารเอง จะมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจคัดเลือกข่าวนั้นๆ เพื่อนำเสนอผู้อ่าน ทั้งนี้ อาจเกิดขึ้นมาจากความสนใจจากภายในตนเองของผู้คัดเลือกข่าว เช่น การที่คนเรามีบุคลิกภาพส่วนตัวที่ไม่เหมือนกัน ความประทับใจหรือความพึงพอใจที่แตกต่างกัน ดังนั้น การคัดเลือกเพื่อนำเสนอข่าวนั้นๆ ก็จะมี ความแตกต่างกัน นอกจากนี้ การคัดเลือกข่าวสารอาจเกิดจากความสนใจจากภายนอกตัว ซึ่งบรรณาธิการผู้คัดเลือกข่าวจะสนใจในสิ่งที่เขาได้พบเห็นก็ได้

จากงานวิจัยดังกล่าวนี้ สอดคล้องกับการศึกษาของ David Manning White ในปี ค.ศ. 1950 ที่ผลการศึกษาค้นพบว่า เป็นความจริงทางจิตวิทยา ที่คนเรามักจะรับรู้ความถูกต้องของสิ่งที่เกิดขึ้นเฉพาะที่ตรงกับความเชื่อของเรา เหมือนกับบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ซึ่งทำหน้าที่เป็นนายประตูข่าวสาร (Gatekeeper) หรือผู้กั้นกรองสารที่อาจเลือกข่าวสาร เพื่อเสนอต่อประชาชน เฉพาะเรื่องราวที่เขาสนใจเฉพาะตัวได้

และงานวิจัยของ George Gerbner ในปี ค.ศ.1964 ที่ศึกษาเรื่อง "Ideological Perspectives and Political Tendencies in News Reporting" ผลการศึกษา พบว่า โดยพื้นฐานแล้ว ไม่มีระบบการคัดเลือกและการเก็บรวบรวมข่าวสารที่แน่นอนตายตัว และไม่มีระบบการคัดเลือก และรายงานข่าวที่ไหน ที่ไม่มีการใช้ความสนใจส่วนตัวเข้าไปเกี่ยวข้อง

นอกจากนี้ งานวิจัยของ Rosengren ในปี ค.ศ.1974 และเพ็ญแข เอี่ยมนิรัตน์ ในปี พ.ศ. 2537 ที่ศึกษาในเรื่อง "ปัจจัยใดที่มีผลในการคัดเลือกข่าวสารเพื่อนำเสนอผู้ผู้อ่าน" ผลการศึกษาทั้งหมดพบว่า ในการคัดเลือกข่าว ปัจจัยทางด้านความสนใจส่วนตัวของผู้คัดเลือกแต่ละคน ย่อมมีส่วนในการตัดสินใจคัดเลือกข่าวสารเป็นลำดับ ทั้งนี้ เพราะแต่ละบุคคลย่อมมีความรู้สึกส่วนตัว ความชอบ-ไม่ชอบที่แตกต่างกัน มีการเรียนรู้ และมีประสบการณ์ของตนเป็นหลักในการตัดสินใจ

1.2 ความคาดหวังรางวัลทางด้านภาพข่าวอาชญากรรมดีเด่น

ในปัจจุบันสมาคมนักข่าวแห่งประเทศไทย ได้มีส่วนร่วมในการพิจารณาปรับปรุงการใช้ภาพข่าวในหน้าหนังสือพิมพ์ โดยจัดให้มีการประกวดภาพข่าวดีเด่นเป็นประจำทุกปี จาก "มูลนิธิอิศรา อมันตกุล" ทั้งนี้เพื่อเชิดชูเกียรติให้แก่นักข่าวและช่างภาพหนังสือพิมพ์ผู้ซึ่งมีผลงานยอดเยี่ยมของประเทศไทย (สมาคมนักข่าวแห่งประเทศไทย.2538)

ดังนั้น จากการศึกษาที่สมาคมนักข่าวแห่งประเทศไทย จัดให้มีการมอบรางวัลดังกล่าวนี้ ย่อมเป็นแรงจูงใจที่สำคัญประการหนึ่ง ซึ่งสามารถดึงดูดความสนใจให้กับผู้สื่อข่าวและช่างภาพในสาขาต่างๆของหนังสือพิมพ์ ไม่เว้นแม้แต่ฝ่ายข่าวอาชญากรรมที่พยายามจะได้มาซึ่งภาพข่าวที่ดีกว่าหนังสือพิมพ์ฉบับอื่นๆ หรือภาพข่าวที่หนังสือพิมพ์ฉบับอื่นไม่ได้ จึงก่อให้เกิดภาวะการแข่งขันอย่างจริงจังกันมากขึ้นในหมู่นักข่าวและช่างภาพ

สนธิญาณ หนูแก้ว (คำสัมภาษณ์ อ่างอิงในอุดมคติ สิ่งประเสริฐ, 2534:85-86) กล่าวว่า จากกรณีที่มีการมอบรางวัลในด้านภาพข่าวดีเด่นของสื่อมวลชนในสาขาต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นสื่อโทรทัศน์ หรือหนังสือพิมพ์ ย่อมมีสวนกระตุ้นให้เกิดการแข่งขันอย่างจริงจังของบรรดาช่างภาพด้วยกันเอง ที่จะได้ภาพข่าวที่มีมุมมองที่ดีที่สุด และรายละเอียดที่ชัดเจนที่สุดมานำเสนอผู้อ่าน

เป็นที่น่าสังเกตว่า โดยส่วนใหญ่แล้วภาพข่าวที่มักได้รับรางวัลภาพข่าวดีเด่นมักจะเป็นภาพข่าวในเชิงลบแทบทั้งสิ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ภาพข่าวที่เป็นประเภท Human Interest หรือภาพข่าวอาชญากรรมที่แสดงให้เห็นรายละเอียดของเหตุการณ์อย่างชัดเจนทุกแง่มุม ไม่ว่าจะเป็นภาพเหตุการณ์ในข่าวอุบัติเหตุ ภัยพิบัติ หรือภาพข่าวอาชญากรรมประเภทต่างๆ ภาพข่าวเหล่านี้มักได้รับรางวัลเกียรติยศทางด้านภาพข่าวดีเด่น หรือภาพข่าวยอดเยี่ยมอยู่เสมอ

ทั้งนี้ Johan Galtung และ Mari Ruge (อ้างถึงใน Robert H. Bohle, 1987:790) กล่าวว่า ความเป็นลบของข่าวเป็นหนึ่งในปัจจัยที่ใช้เป็นหลักในการคัดเลือกเหตุการณ์ที่นำมาเป็นข่าว และเมื่อต้องประเมินความสำคัญระหว่างส่วนที่เป็นลบกับบวกในเรื่องเดียวกัน ทั้งนี้ส่วนที่เป็นลบจะดึงดูดความสนใจของผู้อ่านได้มากกว่าส่วนที่เป็นบวก (Jack B. Hasking, 1979:184)

ดังนั้น ปัจจัยหนึ่งที่น่าจะเป็นสาเหตุให้เกิดการตีพิมพ์ภาพข่าวอาชญากรรมที่มีเนื้อหาความรุนแรงในหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์ ในลักษณะของภาพข่าวที่เป็นลบนั้น อาจเกิดขึ้นมาจากความคาดหวังในเรื่องของรางวัลทางด้านภาพข่าวอาชญากรรมดีเด่นที่มอบให้ดังกล่าวได้

2. ปัจจัยทางด้านกระบวนการในการปฏิบัติงานคัดเลือกภาพข่าว

ในเรื่องของกระบวนการปฏิบัติงานคัดเลือกภาพข่าวในองค์กรหนังสือพิมพ์ อาจเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่สำคัญ และสามารถส่งผลก่อให้เกิดการคัดเลือกภาพข่าวอาชญากรรมที่มีเนื้อหาความรุนแรงตีพิมพ์ลงในหน้าหนึ่งสู่ผู้อ่านได้ เพราะว่าโดยทั่วไปแล้ว ในการดำเนินงานเพื่อคัดเลือกภาพของฝ่ายข่าว จะมีการทำงานเป็นหมู่คณะ ไม่ว่าจะเป็นทีมข่าวอาชญากรรม ทีมข่าวการเมือง ทีมข่าวกีฬา หรือทีมข่าวอื่นๆ ทั้งนี้ ทีมข่าวประเภทต่างๆจะทำการตกลงกัน และขอความคิดเห็นร่วมกันของคนในกลุ่ม เพื่อที่จะคัดเลือกภาพข่าวที่ควรจะนำเสนอในวันนั้น ฉะนั้น ปัจจัยดังกล่าวอาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้มีการนำเสนอภาพข่าวอาชญากรรมที่มีความรุนแรงตีพิมพ์ลงในหน้าหนึ่ง

นอกจากนี้ ปัจจัยทางด้านนโยบายขององค์กร ยังอาจมีส่วนในการนำเสนอภาพข่าวอาชญากรรมที่มีเนื้อหาความรุนแรง เพราะในการทำงานของนักหนังสือพิมพ์ จะต้องดำเนินงานตามหลัก นโยบายขององค์กร หนังสือพิมพ์ ที่ตนสังกัด โดยนโยบายของหนังสือพิมพ์แต่ละชื่อฉบับอาจแตกต่างกันออกไป นโยบายหนังสือพิมพ์บางฉบับ มุ่งเน้นในการนำเสนอภาพข่าวในรูปแบบที่ให้ประชาชนผู้อ่านได้เห็นภาพเหตุการณ์อย่างใกล้ชิด เหมือนกับที่ผู้สื่อข่าวได้ประสบมา เพื่อเป็นอุทาหรณ์ให้ผู้อ่านได้ตระหนักถึง และช่วยกระตุ้นให้ผู้อ่านมีความสนใจในตัวเพื่อ อำนวย ความสะดวกกันเอง (มาลี บุญศิริพันธ์, 2537:108) หรือทั้งนี้ อาจเป็นด้วยปัจจัยในเรื่องข้อจำกัดของเวลาที่ผู้สื่อข่าว ช่างภาพ หรือผู้คัดเลือกภาพข่าว จะต้องปฏิบัติงานด้วยความรวดเร็ว ต้องแข่งขันกับเวลาอันจำกัด และเร่งรีบคัดเลือกภาพให้ทันก่อนเวลาปิดข่าว เพื่อที่จะส่งให้ฝ่ายผลิตพิมพ์จัดจำหน่ายต่อไป หรือแม้แต่การดำเนินงานที่ต้องคำนึง ความต้องการของมวลชนผู้รับสาร ก็อาจเป็นแนวทางหนึ่งที่สำคัญ ในการคัดเลือกภาพข่าวอาชญากรรมที่มีเนื้อหาความรุนแรงสู่ผู้อ่าน ซึ่งรายละเอียดต่างๆเหล่านี้จะได้กล่าวกันต่อไป

2.1 ทัศนคติร่วมหรือความคิดเห็นร่วมกันของคนในกองบรรณาธิการ

โดยปกติแล้ว ในการดำเนินงานคัดเลือกเนื้อหาข่าวสาร ทั้งในส่วนข่าวและภาพข่าวของหนังสือพิมพ์ การปฏิบัติงานดังกล่าว ไม่ได้เป็นการทำงานแต่เพียงลำพังผู้เดียว ผู้คัดเลือกจำเป็นที่จะต้องมีการปฏิสัมพันธ์ร่วมกันกับผู้อื่น เพราะกระบวนการในการปฏิบัติงานคัดเลือกรับนั้น จะต้องมีการทำงานร่วมกันเป็นทีม ปรีกษาหรือกันเป็นคณะที่เรียกกันว่า “การประชุมโต๊ะข่าว” (สิริทิพย์ ชื่นสุวรรณ,2538:52) เพื่อที่จะคัดเลือกเนื้อหาข่าวและภาพข่าวเพื่อนำเสนอผู้อ่านในแต่ละวัน

สำหรับกระบวนการคัดเลือกข่าวของหนังสือพิมพ์ Sophia Peterson (1979:116-125) กล่าวว่า กระบวนการทำงานในส่วนของการคัดเลือกข่าวของหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับ ผู้เฝ้าประตูสารจะมีการทำงานกันเป็นทีม และมีหน้าที่รับผิดชอบร่วมกันเป็นหมู่คณะ แต่ละโต๊ะข่าวจะมีทีมงานเป็นของตัวเอง ไม่ว่าจะป็นทีมข่าวอาชญากรรม ทีมข่าวการเมือง ทีมข่าวเศรษฐกิจ ฯลฯ ซึ่งจะต้องมีการพูดคุย ปรีกษาหรือเพื่อขอความคิดเห็นร่วมกันว่า ในวันนั้นๆสมควรที่จะลงข่าวใดผู้อ่าน ข่าวใดควรตัดทิ้งออกไป เพราะการประชุมเพื่อขอความคิดเห็นร่วมกัน จะทำให้ได้ความคิดเห็นที่หลากหลาย มีมุมมองของความคิดที่มากขึ้น กว่า เดิม ซึ่ง จะส่งผลดี ต่อ ความเชื่อมั่น ในการที่จะนำเสนอข่าวนั้น (นภาพร ดำเนินสกุลชัย คำสัมภาษณ์ อ่างถึงในเบญจวรรณ นรสิงห์,2539:127)

จากข้อเขียนของ Bagdikian ในปี ค.ศ.1983 กล่าวว่า การที่บรรณาธิการข่าวจะตัดสินใจคัดเลือกข่าวอย่างไร เพื่อนำเสนอผู้อ่าน ค่านิยมซึ่งยึดถือโดยกองบรรณาธิการที่มีความเชี่ยวชาญในวิชาชีพ มีมาตรฐานทางด้านความยุติธรรม และเป็นที่ยอมรับในวงการวิชาชีพ จะเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลในการคัดเลือกข่าวสารเพื่อนำเสนอผู้อ่าน นั่นคือ คณะพวกเขาจะเป็นผู้ที่ตัดสินใจว่าอะไรที่ผู้อ่านของเขาควรจะได้รับรู้

จากข้อเขียนดังกล่าว สอดคล้องกับงานวิจัยของณรงค์ศักดิ์ ศรีทานันท์ (2534) ที่ทำการศึกษารื่อง "เนื้อหาข่าวและแนวทางการคัดเลือกข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย" ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นร่วมกันของบุคคลในกองบรรณาธิการข่าว เป็นเกณฑ์ที่สำคัญประการหนึ่งที่ส่งผลในการตัดสินใจคัดเลือกข่าว เพื่อตีพิมพ์ลงในหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวัน

นอกจากนี้ ในงานวิจัยของเบญจวรรณ นรสิงห์ (2539) ที่ทำการวิจัยเรื่อง "การนำเสนอและการคัดเลือกภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวัน 5 ชื่อฉบับ" พบว่า ผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของณรงค์ศักดิ์ ศรีทานันท์ กล่าวคือทัศนคติหรือความคิดเห็นร่วมกันของคนส่วนใหญ่ ในกองบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ฉบับนั้นๆ เป็นเกณฑ์ที่สำคัญประการหนึ่งในการคัดเลือกภาพข่าว และเป็นแนวทางที่มีส่วนสำคัญในการคัดเลือกภาพข่าวในลักษณะต่างๆ เพื่อนำเสนอผู้อ่านในแต่ละวัน

2.2 นโยบายขององค์กรหนังสือพิมพ์

ปัจจัยในเรื่องนโยบายขององค์กร เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่มีส่วนสำคัญในการคัดเลือกภาพข่าวอาชญากรรมที่มีเนื้อหาความรุนแรง ทั้งนี้เพราะนโยบายในการจัดทำหนังสือพิมพ์แต่ละชื่อฉบับ จะเป็นตัวกำหนดลักษณะของข่าวสารที่หนังสือพิมพ์ฉบับนั้นๆ นำเสนอรวมไปถึงลักษณะของการใช้ภาพข่าวที่จะลงตีพิมพ์เพื่อนำเสนอผู้อ่านด้วย

Becker และ Roberts (1992) กล่าวว่า ถึงแม้ผู้เฝ้าประตูจะมีอิทธิพลต่อการถ่ายทอดสารผ่านสื่อมวลชน แต่ปริมาณและชนิดของข่าวสารที่นำเสนอ ก็มีข้อจำกัดบางประการที่ผู้เฝ้าประตูต้องคำนึงถึง กล่าวคือ เป็นแรงกดดันประการหนึ่งที่ผู้เฝ้าประตูสารถูกควบคุม สิ่งนั้นได้แก่ บรรทัดฐานและนโยบายของทางองค์กร (Norms and Policies)

Mc Daugal Little (1978) ได้กล่าวถึงการคัดเลือกข่าวของผู้กรองสารว่า บรรณาธิการจะเป็นผู้พิจารณาตัดสินว่า ในแต่ละวันนั้นเรื่องใดบ้างที่ประชาชนควรรู้อย่างไรก็ตาม ผู้กรองสารเชื่อว่าจะมีอำนาจเต็มที่ในการตัดสินใจคัดเลือกข่าวเสมอไป ในบางครั้งการตัดสินใจก็ถูกควบคุมโดยสิ่งอื่น เช่น ในกรณีการตัดสินใจคัดเลือกข่าวของผู้กรองสารนั้น ถ้าขัดแย้งกับนโยบายในการนำเสนอข่าวขององค์กร ผู้กรองสารก็มักจะเชื่อฟังและปฏิบัติตาม โดยการเปลี่ยนมาตรฐานการคัดเลือกข่าวของตน

นโยบายขององค์กรจะเป็นตัวกลางที่มีอิทธิพล ต่อการเพิ่มหรือลดความสำคัญ ของข่าวสาร และภาพข่าวของหนังสือพิมพ์ แต่ ละฉบับ ที่ ไม่ เหมือนกัน เช่น นโยบายของหนังสือพิมพ์เชิงคุณภาพที่มีวัตถุประสงค์จะนำเสนอข่าวที่มีคุณภาพ มีสาระ ให้ข้อคิดแก่ผู้อ่าน เช่น ข่าวการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และไม่เน้นข่าวในลักษณะที่เร้าอารมณ์ความรู้สึกผู้อ่าน (รัตนวดี เทพชวยสุข, 2539:23) ในขณะที่นโยบายของหนังสือพิมพ์ มุ่งการตลาด จะมีวัตถุประสงค์ที่เน้นการนำเสนอข่าว ที่สร้างความน่าตื่นเต้นเร้าใจให้กับผู้อ่าน ไม่ว่าจะเป็นข่าวฆาตกรรม ข่าวการล่องละเมิดทางเพศ ข่าวการทำร้ายร่างกาย หรือข่าวอาชญากรรมประเภทอื่นๆ ที่มีภาพข่าวหรือภาพประกอบข่าวที่แสดงความหวือหวา สร้างความตื่นเต้นเร้าใจ และน่าหวาดกลัวให้กับผู้อ่าน ทั้งนี้เพื่อผลในการจัดจำหน่าย (Dennis and Merrill, 1988)

งานวิจัยของอรนุช เลิศจรยาลักษณ์ (2529) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "วิธีการคัดเลือก และการจัดลำดับความสำคัญของข่าวทางสถานีโทรทัศน์ ในเขตกรุงเทพมหานคร" พบว่า วิธีการคัดเลือกและจัดลำดับของข่าวนั้น หัวหน้าฝ่ายข่าวและบรรณาธิการข่าว จะยึดหลักนโยบายของสถานีโทรทัศน์เป็นแนวทางในการคัดเลือกข่าวสาร เพื่อนำเสนอผู้ชม เป็นประการสำคัญ ประการแรก

ในงานวิจัยของดวงทิพย์ วรพันธ์ (2531) ที่ทำการศึกษารื่อง "ข่าวโทรทัศน์ สภาพแวดล้อมไทย วิธีการแพร่กระจาย และการรับรู้" ผลการวิจัยพบว่า แนวทางในการคัดเลือกข่าวของสถานีโทรทัศน์แต่ละสถานีที่ทำการศึกษา บรรณาธิการข่าว ของทุกสถานีต่างคัดเลือกข่าวเพื่อออกอากาศอย่างระมัดระวัง โดยมีให้ผิดไปจากนโยบาย หรือวัตถุประสงค์ของทางองค์กรที่ตนสังกัดเลย

นอกจากนี้ งานวิจัยของเปรมวดี จันทร์วัฒนกุล และดวงดาว รัตนโสภิตกุล (อ้างถึงในสมบัติ สนธิราษฎร์, 2539:40) ที่ทำการศึกษาถึงเรื่อง "โทรทัศน์มีบทบาทในการเสนอข่าวอย่างไร" ในนิตยสาร ปีที่ 4 ฉบับวันที่ 1 สิงหาคม 2518 โดยกล่าวถึง การเสนอรายการประเภทข่าวของทางสถานีโทรทัศน์ 4 แห่ง คือ ช่อง 3 ช่อง 5 ช่อง 7 และช่อง 9 นอกจากนี้ยังได้สัมภาษณ์บรรณาธิการข่าวโทรทัศน์ หัวหน้าฝ่ายข่าว หัวหน้าบรรณาธิการข่าวโทรทัศน์ เจ้าหน้าที่ฝ่ายข่าวของทั้ง 4 สถานี เพื่อทราบถึงนโยบายการเสนอข่าว การทำข่าว และบทบาทของโทรทัศน์ในการเสนอข่าว ผลการศึกษาสรุปได้ว่า การคัดเลือกข่าวของบรรณาธิการข่าวจะขึ้นอยู่กับนโยบายของสถานีเป็นหลัก

2.3 ข้อจำกัดในเรื่องของเวลา

ธรรมชาติในการดำเนินงานของสื่อมวลชนทุกแขนง ไม่ว่าจะเป็นโทรทัศน์ วิทยุ นิตยสาร หรือหนังสือพิมพ์ ต่างก็เป็นงานที่ต้องแข่งขันกับเวลาด้วยกันทั้งสิ้น ทั้งนี้เพื่อให้ข่าวสารที่นำเสนอออกไปมีความสด ใหม่ รวดเร็ว ทันเวลา และทันความต้องการในการบริโภคข้อมูลข่าวสารของประชาชน ด้วยเหตุนี้ การทำงานของบรรดาสื่อมวลชนจึงต้องเผชิญกับข้อจำกัดในเรื่องของเวลาที่เป็นปัญหาสำคัญยากที่จะหลีกเลี่ยงได้ (สมบัติ สนธิราษฎร์, 2539:30)

หนังสือพิมพ์จัดเป็นสื่อมวลชนที่สำคัญ และประสบกับปัญหาในด้านข้อจำกัดในเรื่องเวลาเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในสังคมปัจจุบันซึ่งเป็นสังคมของข้อมูลข่าวสารที่ผู้คนให้ความสนใจข่าวสารกันมากขึ้น การแข่งขันของหนังสือพิมพ์ก็ทวีความเข้มข้นสูงขึ้น นอกจากการแข่งขันในด้านการปรับปรุงเนื้อหาและรูปแบบที่นำเสนอแล้ว การแข่งขันกันเสนอข่าวที่มีความใหม่ สด รวดเร็ว และทันเวลา ก็เป็นส่วนหนึ่งที่หนังสือพิมพ์ให้ความสำคัญเช่นกัน

จากความรีบเร่งที่หนังสือพิมพ์ต้องทำงานแข่งกับเวลา ในบางครั้งความรีบเร่งนี้เองที่ส่งผลทำให้การคัดเลือกภาพข่าว ต้องมีการตัดสินใจอย่างเร่งด่วน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการคัดเลือกภาพข่าวอาชญากรรม ที่ทำให้มีการนำเสนอภาพข่าวบางภาพที่ไม่สมควรนำเสนอออกมา เช่น ภาพผู้เสียชีวิตจากการถูกวิสามัญฆาตกรรม ภาพเหยื่อผู้เคราะห์ร้ายที่ได้รับบาดเจ็บจากการทะเลาะวิวาท หรือภาพจากกรณีไฟไหม้ที่สภาพศพดำเป็นเง้าถ่าน ฯลฯ

ทั้งนี้ เป็นเพราะหนังสือพิมพ์มีระยะเวลาในการเตรียมงานที่ค่อนข้างจำกัด ประกอบกับความจำเป็นที่ต้อรีบเร่งเพื่อให้สามารถนำเสนอข่าวได้ทันในแต่ละวัน ด้วยข้อจำกัดของเวลาที่กระชั้นชิด ที่จะต้องมีการตีพิมพ์ผลิตเพื่อให้ทันเวลาออกจำหน่าย ดังนั้น ผู้คัดเลือกจึงอาจคัดเลือกภาพข่าวนั้นๆออกมา โดยที่ไม่ได้มีการคาดคิดหรือตรวจสอบก่อนว่า ภาพข่าวที่คัดเลือกนั้นสมควรที่จะนำลงตีพิมพ์หรือไม่ จึงเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ภาพข่าวอาชญากรรมบางภาพปรากฏลักษณะของความรุนแรง

2.4 การตอบสนองความต้องการของผู้อ่าน

ผู้อ่านมีความสำคัญต่อการดำเนินธุรกิจหนังสือพิมพ์เป็นอย่างดี เพราะผู้อ่านเป็นผู้ซื้อจึงย่อมมีอิทธิพลต่อการกำหนดมาตรฐานในการนำเสนอ และยอดจำนวนจำหน่ายได้ ผู้ประกอบธุรกิจหนังสือพิมพ์จำเป็นที่จะต้องรู้จักผู้อ่าน ทราบความต้องการ รสนิยม และระดับความพึงพอใจของผู้อ่านที่มีต่อหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับ เพื่อนำข้อมูลมาประกอบการตัดสินใจในการวางแผน ปรับปรุง หรือเปลี่ยนแปลงนโยบายให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้อ่านให้มากที่สุด (Becker and Roberts, 1992)

Dennis McQuail (1983:209-211) กล่าวใน "Mass Communication Theory : An Introduction" ว่า ในกระบวนการรายงานข่าว การคัดเลือกข่าวนั้นต้องอาศัยเกณฑ์ในการคัดเลือกโดยการพิจารณาคคุณค่าข่าวเป็นสิ่งสำคัญ ซึ่งแน่นอนว่าเกณฑ์ที่ใช้คัดเลือกข่าวนั้นย่อมมีปัจจัยต่างๆที่สำคัญประกอบการคัดเลือกด้วยเสมอ ปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่ควรต้องคำนึงถึงเป็นสิ่งสำคัญ คือ ความต้องการในข่าวสารของสาธารณชน ซึ่งเป็นมวลชน ผู้อ่านว่ามีความสนใจในข่าวอย่างไร

ชวรัตน์ เชิดชัย (2537:133) กล่าวไว้ใน "ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับสื่อสารมวลชน" ว่า เนื้อหาของหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับย่อมแตกต่างกันไม่มากก็น้อย ทั้งนี้ ปัจจัยประการหนึ่งที่เป็นตัวกำหนด คือ ความต้องการและความสนใจของผู้รับสาร

ฉะนั้น การพิจารณาจะเสนอข่าวสารหรือภาพข่าวอย่างไร ถึงเป็นที่ต้องการของผู้อ่าน จึงมีความสำคัญในการดำเนินงานหนังสือพิมพ์

จากงานวิจัยของ Johan Galtung and Mari Ruge ในปี ค.ศ.1965 ที่ศึกษาในเรื่อง "The Structure of Foreign News" ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่มีผลต่อการคัดเลือกเพื่อนำเสนอข่าวสาร ในจำนวนปัจจัย 3 ประการ นอกเหนือจากปัจจัยทางด้านองค์การ ปัจจัยทางด้านสังคมและวัฒนธรรมแล้ว ปัจจัยทางด้านผู้รับสาร ที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย ก็มีผลต่อการคัดเลือกข่าวเพื่อนำเสนอด้วย กล่าวคือ การคัดเลือกสารจะต้องคำนึงถึงความต้องการ หรือความคาดหวังของผู้รับสารด้วยว่า ผู้รับสารนั้นต้องการที่จะรู้เห็นในเรื่องอะไร ทั้งนี้ ความสนใจของผู้อ่านย่อมมีความแตกต่างกันไปตามสภาพแวดล้อม การศึกษา เพศ อายุ อาชีพ ค่านิยม (ธงไชย มหาไตรภพ,2532)

ดังนั้น ในการประเมินคุณค่าของข่าวและภาพข่าว ผู้ที่ทำหน้าที่คัดเลือก จึงต้องคำนึงถึงความต้องการของผู้รับสารที่เป็นกลุ่มเป้าหมายของตน

ศิริชัย ศิริกายะ (2531:73) กล่าวว่า ตามแนวคิดของสำนักเศรษฐศาสตร์การเมืองมาร์คซิส การทำหน้าที่ของสื่อมวลชนในการเลือกเนื้อหาที่จะนำเสนอสู่สาธารณชน นั้น เนื้อหาที่เลือกนำเสนอควรมีลักษณะเอาใจตลาดผู้อ่าน ซึ่งเป็นผู้รับสารเป้าหมาย และควรเสนอเนื้อหาเพื่อขยายจำนวนผู้รับสารของตน และจากการศึกษากลุ่มผู้รับสารโดยส่วนใหญ่ในประเทศไทยนั้น พบว่า จะเป็นกลุ่มชนชั้นที่มีการศึกษาระดับปานกลาง และระดับการศึกษาต่ำ ซึ่งเป็นกลุ่มผู้รับสารจำนวนมากของประเทศ (ดวงทิพย์ วรพันธ์,2531:136) ดังนั้น การตัดสินใจในการคัดเลือกข่าวสารและภาพข่าว ในลักษณะต่างๆ ที่ต้องคำนึงถึงรสนิยม ความต้องการ ของผู้อ่านที่เป็นตลาดการค้าข้างต้น ข่าวสารและภาพข่าวด้านต่างๆ ในหนังสือพิมพ์จึงต้องมีลักษณะที่ไม่เคร่งเครียด หรือไม่เน้นเรื่องราวที่มีสาระมากๆ ดังเช่น การนำเสนอข่าวและภาพข่าวประเภทอาชญากรรม

ในรูปแบบต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นข่าวการฆาตกรรม อุบัติเหตุ ภัยพิบัติ การประสพชะตากรรมของมนุษย์ ข่าวปัญหาสังคม ยาเสพติด โสเภณี ซึ่งจัดอยู่ในประเภท ข่าวเบา (Soft News) เป็นหลัก

จากลักษณะดังกล่าว จึงสันนิษฐานได้ว่า การที่หนังสือพิมพ์นำเสนอข่าวสารที่เร้าอารมณ์ ไม่เคร่งเครียด หรือการนำเสนอภาพข่าวอาชญากรรมที่มีเนื้อหาความรุนแรง ปัจจัยหนึ่งนี้อาจส่งผลให้มีการนำเสนอภาพข่าวนั้น อาจมาจากกระบวนการดำเนินงานที่หนังสือพิมพ์คำนึงถึงความต้องการของผู้รับสารเป้าหมายที่เป็นตลาดการค้าข้างต้น

3. ปัจจัยทางด้านสภาวะการแข่งขันทางสื่อมวลชน

การดำเนินงานขององค์กรสื่อมวลชนต่างๆ ที่เป็นธุรกิจเอกชนภายใต้ระบบเสรีนิยมนั้น การแข่งขันนับว่าเป็นสิ่งสำคัญประการหนึ่งในการดำเนินธุรกิจ ไม่ว่าจะเป็นการแข่งขันในกลุ่มของสื่อประเภทเดียวกัน หรือ การแข่งขันกับสื่อมวลชนประเภทอื่นๆ ที่กำลังเข้ามามีบทบาทในกระบวนการสื่อสารมวลชน (จินตรา ทองประยูร, 2537:60-71)

หนังสือพิมพ์เป็นสื่อมวลชนอีกประเภทหนึ่ง ที่ต้องมีการแข่งขันกันภายใต้การดำเนินงานในรูปแบบธุรกิจเอกชน ซึ่งในการแข่งขันของหนังสือพิมพ์นั้น หนังสือพิมพ์ก็ประสบกับปัญหาในการแข่งขัน ทั้งทางด้านการแข่งขันกับหนังสือพิมพ์ฉบับอื่นที่อยู่ในกลุ่มประเภทเดียวกัน รวมไปถึงการแข่งขันกับสื่อมวลชนประเภทอื่นด้วย ไม่ว่าจะเป็นสื่อโทรทัศน์ ที่สามารถนำเสนอได้ทั้งภาพและเสียงที่เหมือนจริง สื่อวิทยุ ที่รายงานเหตุการณ์ได้อย่างรวดเร็ว สื่อนิตยสาร ที่สามารถเจาะลึกในรายละเอียดของข่าวได้อย่างชัดเจน ดังนั้น ปัญหาที่หนังสือพิมพ์จะต้องประสบ คือ สภาวะของการแข่งขันทั้งในสื่อประเภทเดียวกัน และการแข่งขันกับสื่อประเภทอื่นด้วย

Peter M. Sandman, David M. Rubin และ David B. Sachman (1972:96-97) กล่าวว่า จากสภาพการแข่งขันของสื่อมวลชน การเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์อื่น หรือสื่อมวลชนประเภทอื่น เป็นปัจจัยสำคัญที่ผู้มีอำนาจต้องตระหนักอยู่เสมอ มีอยู่ไม่น้อยที่บรรดาผู้มีอำนาจในการตัดสินใจคัดเลือกข่าว จะอ่านข่าวจากหนังสือพิมพ์ฉบับอื่น และดูรายการวิทยุ โทรทัศน์ หรือสื่อมวลชนสาขาอื่น เพื่อศึกษาแนวโน้มในการเสนอข่าวที่คาดว่าผู้อ่านจะให้ความสนใจ ทั้งนี้เนื่องจากสภาวะการแข่งขันกันอย่างหนักหน่วง

3.1 การแข่งขันกับหนังสือพิมพ์ฉบับอื่นในกลุ่มประเภทเดียวกัน

จากข้อเขียนของ Bagdikian ในปี ค.ศ.1983 เรื่อง "ปัจจัยที่มีผลในการตัดสินใจคัดเลือกข่าวของนักข่าวและบรรณาธิการข่าว" กล่าวว่า iva ในการประเมินคุณค่าของข่าวสารเพื่อคัดเลือกลงตีพิมพ์สู่ผู้อ่าน ปัจจัยทางด้านการสภาวะการณ์ของการแข่งขันของสื่ออื่นๆ เป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่นักข่าวและบรรณาธิการข่าวต้องคำนึงถึงข่าวสารที่ทำการคัดเลือก

งานวิจัยของนฤมล สิงหประเสริฐ (2534) ที่ทำการศึกษาในเรื่อง "ปัจจัยที่มีผลต่อการนำเสนอความรุนแรงในข่าวโทรทัศน์ ของสถานีโทรทัศน์ 5 สถานี ในกรุงเทพมหานคร" ผลการวิจัยพบว่า ในการตัดสินใจคัดเลือกเพื่อนำเสนอความรุนแรงในข่าวโทรทัศน์ของบรรณาธิการข่าวแต่ละสถานีนั้น ปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการคัดเลือคนำเสนอของบรรณาธิการ ประการแรกที่ฝ่ายข่าวต้องคำนึงถึง ได้แก่ สภาวะการแข่งขันการนำเสนอข่าวระหว่างสถานีโทรทัศน์ทั้ง 5 สถานี

ในส่วนของการแข่งขันของหนังสือพิมพ์ในกลุ่มประเภทเดียวกัน เช่น หนังสือพิมพ์ในกลุ่มเชิงปริมาณ ในปัจจุบันมีการแข่งขันกันมากหลายด้าน ที่เห็นได้ชัดเจนจากรูปลักษณะภายนอก ได้แก่ การใช้ศิลปะในการออกแบบจัดหน้า ให้ดูเรียบง่าย อ่านง่าย เข้าใจง่าย มีความน่าสนใจ และเป็นระเบียบมากกว่าเดิม การใช้วิธีการพาดหัวข่าวที่มีขนาดใหญ่ เพื่อให้เด่นสะดุดตาแก่ผู้ที่ได้พบเห็น การใช้ภาษาที่เร้าอารมณ์ความรู้สึกของผู้รับสาร เพื่อกกระตุ้นให้ผู้อ่านเกิดความสนใจ และอยากติดตามเนื้อหาภายใน รวมไปถึงการใช้ภาพข่าวที่มีขนาดใหญ่ โดยเน้นเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องที่น่าสนใจขนาดใหญ่ให้มีความสนใจ เช่น เรื่องราวเกี่ยวกับเพศ อุบัติเหตุ การฆาตกรรม หรืออาชญากรรมประเภทต่างๆ ที่สามารถสร้างความสัมพันธ์ทางอารมณ์ให้เกิดขึ้นกับผู้อ่านได้ (จันทรา ทองประยูร, 2537:60-71)

กิตติชัย อินทรนุรักษ์ (คำสัมภาษณ์ อ้างถึงในเบญจวรรณ นรสิงห์, 2539:125-126) หัวหน้าข่าวอาชญากรรมหนังสือพิมพ์มติชน กล่าวว่า การนำเสนอข่าวอาชญากรรมเป็นเทคนิคพิเศษอย่างหนึ่งของการนำเสนอข่าว ที่หนังสือพิมพ์โดยส่วนใหญ่ใช้ต่อกันในสถานการณ์ที่มีการแข่งขันกันอย่างรุนแรง ทั้งนี้ การนำเสนอประเด็นข่าวและภาพที่โดดเด่นกว่าหนังสือพิมพ์ฉบับอื่น อาจเป็นจุดที่ทำให้มีการนำเสนอภาพข่าวอาชญากรรมที่แสดงออกในเรื่องความรุนแรงได้

จากคำสัมภาษณ์ดังกล่าว สอดคล้องกับ จุดศุทธินิจ ผู้ช่วยหัวหน้าฝ่ายข่าวสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง3 (คำสัมภาษณ์ อ้างถึงในนฤมล สิงห์ประเสริฐ, 2534:86) ที่กล่าวว่า เมื่อสื่อมวลชนเกิดสภาวะทางการแข่งขันขึ้น ฝ่ายข่าวขององค์กรต่างๆ ต่างก็พยายามแสวงหาประเด็นของข่าวที่คนสนใจ ซึ่งก็คือข่าวอาชญากรรม การเสนอภาพที่ได้มุกกล้องที่ดีที่สุด สามารถอธิบายสภาพเหตุการณ์ได้ชัดเจนที่สุด จนบางครั้งทำให้เกิดการนำเสนอภาพข่าวที่มีความรุนแรงออกไปสู่สาธารณชน

ฉะนั้น จากเหตุผลดังกล่าว ปัจจัยทางด้านสภาวะการแข่งขันของสื่อมวลชนในกลุ่มประเภทเดียวกัน นับได้ว่าเป็นอีกปัจจัยหนึ่ง ที่ทำให้เกิดการนำเสนอภาพข่าวอาชญากรรมที่มีเนื้อหาความรุนแรง ลงตีพิมพ์ในหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์

3.2 การแข่งขันกับสื่อมวลชนประเภทอื่น

หนังสือพิมพ์จัดเป็นสื่อมวลชนที่เก่าแก่ที่สุด ในบรรดาสื่อมวลชนประเภทอื่นๆ ผู้อ่านและผู้ลงโฆษณาในหนังสือพิมพ์จึงคุ้นเคยกับสื่อประเภทนี้เป็นอย่างดี แต่เดิมการซื้อและการอ่านหนังสือพิมพ์เป็นไปโดยนิสัยที่ผู้อ่านคุ้นเคยอยู่แล้ว แต่ในปัจจุบันหนังสือพิมพ์จำเป็นต้องแข่งขันกันกับสื่อมวลชนประเภทอื่นด้วย ซึ่งสื่อคู่แข่งที่ท้าทายหนังสือพิมพ์ได้แก่ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่น สื่อโทรทัศน์ ที่สามารถถ่ายทอดเรื่องราวทั้งภาพข่าวและเสียงได้เหมือนเหตุการณ์จริง (รัตนวดี เทพช่วยสุข, 2539:24)

สื่อโทรทัศน์นับเป็นคู่แข่งที่สำคัญของหนังสือพิมพ์ ทั้งนี้ ด้วยคุณสมบัติที่โดดเด่นของตัวเอง ซึ่งสามารถถ่ายทอดเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นได้อย่างรวดเร็ว หรือแม้จะถ่ายทอดเหตุการณ์จริง ในเวลาเดียวกันก็สามารถทำได้ และสามารถนำเสนอภาพข่าว แสง สี เสียง เสมือนเหตุการณ์จริงได้มากกว่าสื่อมวลชนประเภทอื่น (พรทิพย์ วรภิรักษ์คณาทร, 2537:576)

ในการรายงานข่าวโทรทัศน์ระยะ 4-5 ปีที่ผ่านมา มีการให้ความสนใจกับข่าวความสนใจมนุษย์ (Human Interest) ซึ่งจัดอยู่ในประเภทข่าวเบามากขึ้น โดยเฉพาะเรื่องราวเหตุการณ์ที่เป็นการดีแผลหรือสะท้อนปัญหาและสภาพสังคมต่างๆ เช่น ข่าวอาชญากรรม ยาเสพติด โศกนาฏ อุบัติเหตุ ภัยพิบัติ ข่าวแปลกประหลาด ฯลฯ และพบว่าแนวโน้มของการเสนอภาพข่าวนั้นเริ่มมีการเพิ่มเติมเทคนิคและมุมมอง เพื่อให้ผู้ชมได้เห็นรายละเอียดที่ชัดเจนมากกว่าแต่ก่อน (อุราพิญ ตรียางค์กุล, 2534:4)

ทั้งนี้ Alex P. Schmind และ Janny de Graff กล่าวไว้ใน "Violence as Communication" ว่า การนำเสนอภาพเหตุการณ์ ที่แสดงถึงความรุนแรงของสถานีโทรทัศน์นั้น ก็เพื่อต้องการให้การรายงานข่าวมีสีสัน และสามารถดึงดูดความสนใจของผู้ชม แต่เจตจำนงหลักที่แท้จริง คือ ผลประโยชน์ทางด้านธุรกิจที่ทางสถานีจะได้รับจากบริษัทโฆษณา

จันทรา ทองประยูร (2537:60-71) กล่าวว่า เพราะในปัจจุบันสภาวะของการแข่งขันของสื่อมวลชนมีสูงมาก ทั้งการแข่งขันกับสื่อประเภทเดียวกัน และยังต้องแข่งขันกับสื่อประเภทอื่นด้วย ซึ่งคู่แข่งที่สำคัญและดั้งเดิมของสื่อโทรทัศน์ คือ หนังสือพิมพ์ ซึ่งในปัจจุบันหนังสือพิมพ์ มีการพัฒนาปรับปรุงทางด้านเนื้อหาและรูปลักษณะภายนอกมากขึ้น เช่น การนำเสนอภาพข่าวประเภทอาชญากรรมที่แสดงให้เห็นรายละเอียดของเหตุการณ์ที่ชัดเจนขึ้นกว่าแต่ก่อน

ดังนั้น กล่าวได้ว่าสภาวะของการแข่งขันกับสื่อมวลชนประเภทอื่น ในตลาดการแข่งขันของสื่อมวลชนที่สูงนั้น อาจเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้หนังสือพิมพ์ต้องคำนึงถึงการนำเสนอสารของสื่อประเภทอื่นด้วย ซึ่งปัจจัยดังกล่าวนี้ อาจก่อให้เกิดการนำเสนอภาพข่าวอาชญากรรมที่มีเนื้อหาความรุนแรงในหน้าหนึ่งได้

4. ปัจจัยทางด้านเป้าหมายในการดำเนินงานของหนังสือพิมพ์

ในการดำเนินงานของหนังสือพิมพ์ โดยทั่วไปแล้ว เป้าหมายที่สำคัญในการดำเนินงานมี 2 ประการ ประการแรก คือ หนังสือพิมพ์ต้องทำหน้าที่รับใช้ประชาชน ในฐานะสถาบันสาธารณะ นอกจากนี้ เป้าหมายอีกประการหนึ่ง คือ การแสวงหาผลกำไร เพื่อให้การดำเนินงานทางธุรกิจดำเนินต่อไปได้ ทั้งนี้ องค์การหนังสือพิมพ์มีรูปแบบการดำเนินงานแบบธุรกิจเอกชน ซึ่งการดำเนินงานในรูปแบบธุรกิจเอกชนภายใต้ระบบทุนนิยม การแสวงหาผลกำไร เป็นเป้าหมายที่สำคัญของการดำเนินงาน ซึ่งจะเห็นได้ว่าเป้าหมายของการดำเนินงานของหนังสือพิมพ์ที่กล่าวมานี้ เป็นสิ่งที่มีความขัดแย้งกันอยู่ภายในตัวของมันเอง เป้าหมายประการหนึ่งทำเพื่อผลประโยชน์สาธารณะ ในขณะที่อีกเป้าหมายหนึ่ง ทำเพื่อผลประโยชน์ทางธุรกิจของตนเอง จากความขัดแย้งดังกล่าวนี้ จึงเป็นปัญหาสำคัญประการหนึ่ง เพราะการจะเลือกเป้าหมายใดเพียงเป้าหมายเดียวนั้นทำได้ยาก การที่จะเลือกทำเพื่อสาธารณะโดยไม่สนใจแสวงหาผลกำไรก็ทำไม่ได้ เพราะหากไม่มีกำไรเพื่อใช้ในการดำเนินงาน ธุรกิจหนังสือพิมพ์ก็อยู่ไม่ได้ เรื่องของผลประโยชน์ทางธุรกิจ จึงเป็นเรื่องที่ทางหนังสือพิมพ์ให้ความสำคัญ

4.1 การมุ่งหวังผลกำไร/การแสวงหาผลประโยชน์ทางธุรกิจ

เนื่องจากธุรกิจหนังสือพิมพ์ มีการดำเนินงานในรูปแบบของธุรกิจเอกชน ผลประโยชน์ทางธุรกิจ ซึ่งก็คือกำไร จึงเป็นเป้าหมายสำคัญประการหนึ่งในการดำเนินงานของหนังสือพิมพ์ ดังนั้น จากการศึกษาที่ผลประโยชน์ทางธุรกิจเป็นเป้าหมายที่สำคัญ หนังสือพิมพ์จึงต้องหาทางพยายามดึงดูดความสนใจ ให้ผู้รับสารมาอ่านเนื้อหาของหนังสือพิมพ์ของตนให้มากที่สุด (Shomaker and Reese, 1991)

งานวิจัยของพูนสุข กระจมรด (2536) ที่ทำการศึกษาเรื่อง "บทบาทของบรรณาธิการต่อการคัดเลือกข่าวโทรทัศน์เพื่อการพัฒนาประเทศ" โดยศึกษาจากบรรณาธิการข่าวสถานีโทรทัศน์ช่อง 3 ช่อง 5 ช่อง 7 ช่อง 9 และช่อง 11 พบว่า บรรณาธิการข่าวมีบทบาทในการคัดเลือกข่าวโทรทัศน์เพื่อการพัฒนาประเทศเพียงบางส่วนเท่านั้น ทั้งนี้ บรรณาธิการข่าวไม่สามารถคัดเลือกและนำเสนอรูปแบบเนื้อหาข่าวพัฒนาตามแนวคิดเห็นของตนเองได้อย่างสมบูรณ์ เนื่องจากมีปัจจัย 3 ประการเป็นตัวกำหนดในการคัดเลือกข่าวปัจจัยประการแรก คือ นโยบายสถานี ประการที่สอง ได้แก่ นโยบายทางการเมือง และปัจจัยประการสุดท้าย คือ ความต้องการผลกำไรทางธุรกิจ อันเป็นเป้าหมายที่สำคัญในการดำเนินงาน

ด้วยเหตุนี้ แนวทางหนึ่งที่เห็นหนังสือพิมพ์เลือกใช้ในการดำเนินงาน คือ การเสนอเรื่องราวต่างๆ ไม่ว่าจะทั้งเนื้อหาข่าวและภาพข่าว ที่แสดงถึงความหวือหวาเร้าอารมณ์ เพื่อกระตุ้นความรู้สึกของผู้อ่านส่วนใหญ่ให้เกิดความสนใจ โดยการนำเสนอข่าวหรือเรื่องราวที่เกี่ยวกับเรื่องที่ประชาชนสนใจ เช่น เรื่องราวที่เกี่ยวกับเพศ การฆาตกรรม อุบัติเหตุ อาชญากรรมต่างๆ ที่มักแสดงออกถึงความรุนแรง เพื่อการเพิ่มยอดจำหน่ายให้กับหนังสือพิมพ์

Fink (1995:188) กล่าวว่า ในการต่อสู้แข่งขันกันในเรื่องธุรกิจการตลาด เพื่อหวังผลของการเพิ่มยอดจำหน่ายนั้น จะนำไปสู่การสร้างเรื่องราวที่มีเนื้อหาเร้าอารมณ์หวือหวา และแสดงออกถึงความรุนแรง เพื่อกระตุ้นความรู้สึกของผู้อ่านให้สนใจและอยากติดตาม

งานวิจัยของ Mill ในปี ค.ศ.1983 ที่ศึกษาในเรื่อง "Newspaper Ethics : A Qualitative Study" นั้น ผลการศึกษาส่วนหนึ่งพบว่า ผลกำไรเป็นเป้าหมายที่สำคัญในการดำเนินงานธุรกิจหนังสือพิมพ์ ซึ่งทำให้เกิดการแข่งขันอย่างจริงจัง เพื่อการเพิ่มยอดจำหน่ายให้กับหนังสือพิมพ์จากการแข่งขันกัน จะก่อให้เกิดการนำเสนอข่าวสารต่างๆที่หือหวา ไร้สาระ เช่น การนำเสนอข่าวอาชญากรรมที่มีความรุนแรงเป็นประจำ

จากงานศึกษาของ Mill นั้น สอดคล้องกับคำกล่าวของ Doris Appel Graber (1980:34-36) ที่กล่าวว่า ในสภาวะการณ์ข่าวที่มีการแข่งขัน ซึ่งเป็นสงครามที่ดำเนินอย่างต่อเนื่อง หรือเป็นบางช่วงเวลาก็ตาม เพื่อให้ได้มาซึ่งผู้อ่านและรายได้เป็นหลักสำคัญนั้น อาวุธที่มักใช้ข่มคู่ต่อสู้ คือ การรายงานข่าวอาชญากรรมนั่นเอง

จากเหตุผลดังกล่าวนี้ จึงสันนิษฐานได้ว่า หากหนังสือพิมพ์มีเป้าหมายในการหาผลประโยชน์ให้แก่ตนเอง โดยมุ่งหวังในเรื่องผลกำไร เพื่อเพิ่มยอดจำหน่ายหนังสือพิมพ์แล้ว ปัจจัยหนึ่งที่น่ามาใช้ คือ การเสนอเรื่องราวทั้งข่าวและภาพที่ปรากฏเนื้อหาความรุนแรงแก่ผู้อ่าน

5. ปัจจัยทางด้านแรงกดดันในการปฏิบัติงานคัดเลือกภาพข่าว

ในการปฏิบัติงานในองค์กรหนังสือพิมพ์นั้น หลายต่อหลายครั้งที่นักหนังสือพิมพ์ไม่ว่าจะเป็น นักข่าว ช่างภาพ หัวหน้าข่าว บรรณาธิการภาพ หรือผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบและเกี่ยวข้องในการคัดเลือกภาพข่าวอาชญากรรม อาจเกิดปัญหาในการทำงานของตนเอง ทั้งนี้ อาจเกิดขึ้นมาจากการที่บุคคลอื่น ที่มีได้มีหน้าที่เกี่ยวข้องในกระบวนการทำงาน เข้ามามีอิทธิพลก้าวกายและล่วงละเมิดสิทธิในการปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งอาจเป็นเจ้าของหรือนายทุน ตัวผู้ลงโฆษณา หรือบุคคลอื่นที่มีได้เกี่ยวข้อง ที่อาจเข้ามามีอิทธิพลในการปฏิบัติงานได้ กลายเป็นแรงกดดันที่สำคัญอีกประการหนึ่ง ในการดำเนินงานคัดเลือกภาพข่าว (ธงไชย มหาไตรภาพ,2532)

John R. Bittner (1989) อธิบายว่า ข่าวสารเป็นสิ่งสำคัญที่สุดอย่างหนึ่งในกระบวนการสื่อสารมวลชน แต่ข่าวสารที่เราได้จากหนังสือพิมพ์ หรือโทรทัศน์ ไม่ได้มาถึงตัวเราแบบสูตรตายตัว มีแรงกดดันมากมายในกระบวนการ รวมทั้งแรงกดดันจากมนุษย์เอง ที่ทำให้เกิดข้อผิดพลาดขาดความยุติธรรม ขาดความเข้าใจ และเกิดการลำเอียงได้

5.1 แรงกดดันจากเจ้าของหนังสือพิมพ์ หรือนายทุนเข้ามาเกี่ยวข้องกับ

ในการทำหน้าที่ของหนังสือพิมพ์ นอกจากหนังสือพิมพ์ต้องรับใช้ประชาชน ในฐานะสถาบันสาธารณะแล้ว หนังสือพิมพ์ยังมีความเป็นธุรกิจเอกชน ซึ่งมีรูปแบบของธุรกิจการค้าที่จะต้องมีส่วนกำไร เพื่อให้การดำเนินธุรกิจอยู่รอด ด้วยเหตุนี้ เจ้าของหรือนายทุนขององค์กรหนังสือพิมพ์ จึงต้องพยายามหาทางทุกวิถีทาง เพื่อแสวงหาผลประโยชน์ให้เกิดกับการดำเนินธุรกิจของตน

ในองค์กรหนังสือพิมพ์ นายทุนหรือเจ้าของหนังสือพิมพ์ นับว่าเป็นผู้ที่มีอิทธิพลในการดำเนินงานของหนังสือพิมพ์อย่างมาก เจ้าของหรือนายทุนอาจเข้ามาแทรกแซงการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ที่มีหน้าที่ในการคัดเลือกภาพข่าวได้ ในรูปแบบของการมีคำสั่งระเบียบข้อบังคับ ให้นำเสนอหรือไม่นำเสนอภาพข่าวแบบใด โดยการกำหนดนโยบายขององค์กรหรือของฝ่ายข่าวนั้นๆ (Peter M. Sandman David M. Rubin and David B. Sachman, 1982) ทั้งนี้ เพื่อที่จะสามารถควบคุมเนื้อหาให้เป็นไปตามความปรารถนาของตน ซึ่งจากการที่ผู้คัดเลือกภาพข่าวต้องดำเนินงานหรือทำตามนโยบายภายใน (Internal Control) ที่ถูกกำหนดขึ้นมา ก็อาจเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ผู้คัดเลือกภาพข่าวอาชญากรรมต้องคัดเลือกภาพข่าวอาชญากรรม ในลักษณะที่แสดงถึงความรุนแรงออกมาตีพิมพ์สู่ผู้อ่าน

จากจุดนี้ หากนายทุนหรือเจ้าของหนังสือพิมพ์ มีเป้าหมายในการแสวงหาผลประโยชน์ให้แก่ตนเอง โดยไม่สนใจรับใช้สาธารณชนแล้ว อิทธิพลของนายทุน ก็จะเป็นแรงกดดันต่อการทำงานของผู้ที่คัดเลือกรูปข่าว ทั้งนี้ เนื่องจากการดำเนินงานของหนังสือพิมพ์ในรูปแบบธุรกิจเอกชน มีส่วนผลักดันให้ผู้ทำงานองค์กร ต้องตกอยู่ภายใต้ อิทธิพลของเจ้าของหรือ นายทุนซึ่งเป็นบุคคลระดับสูง และมักมีค่านิยมและคิดถึงผลประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นจากการดำเนินธุรกิจของตน (ชวรัตน์ เชิดชัย,2521:31)

5.2 แรงกดดันจากผู้ลงโฆษณาเข้าก้าวท้าวหน้าที

ในการดำเนินธุรกิจเอกชน รายได้หลักของหนังสือพิมพ์มาจากการจัดจำหน่าย และการโฆษณา ซึ่งโฆษณานับเป็นหัวใจหลักของการดำเนินงานธุรกิจหนังสือพิมพ์ ความอยู่รอด และสถานะภาพทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์ จึงขึ้นอยู่กับโฆษณเป็นหลัก (เสรี วงศ์มณฑา,2535:138-140)

ชวรัตน์ เชิดชัย (2521) กล่าวว่า ในปัจจุบันถึงแม้โฆษณาจะเป็นรายได้หลักขององค์กรสื่อทุกประเภท ไม่ว่าจะเป็น วิทย์ โทรทัศน์ หรือหนังสือพิมพ์ก็ตาม แต่ในขณะเดียวกัน การโฆษณาก็เป็นปัญหาสำคัญ และมีผลกระทบต่อผู้ทำงานทางด้านสื่อมวลชนได้ในบางครั้ง ซึ่งจะนำไปสู่การตัดสินใจที่ไม่ถูกไม่ควรได้

ทั้งนี้ ปัญหาในเรื่องการโฆษณานั้น อาจเป็นไปได้ในลักษณะของผู้ลงโฆษณาสินค้า จะเข้ามาเป็นแรงกดดันในการดำเนินงานของหนังสือพิมพ์ ไม่โดยตรงก็โดยอ้อม เห็นการปฏิบัติหน้าที่ของนักหนังสือพิมพ์ โดยผ่านทางนายทุนของหนังสือพิมพ์ เช่น การสนับสนุนให้ลงภาพข่าวอาชญากรรม ที่แสดงให้เห็นถึงภาพเหตุการณ์ที่มีความกระฉ่างชัด ซึ่งสอดคล้องกับคำสัมภาษณ์ของ สุทธิ จงเจียมจิตต์ บรรณาธิการข่าวสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง7 (คำสัมภาษณ์ อ้างถึงในนฤมล สิงหประเสริฐ, 2534:100) กล่าวว่า เจตจำนงของบริษัทโฆษณาคือเป็นแรงกดดันประการหนึ่ง ที่มีอิทธิพลในการนำเสนอข่าวอาชญากรรม และภาพข่าวอาชญากรรมที่มีความรุนแรง ทั้งนี้เพราะข่าวอาชญากรรม และภาพข่าวที่แสดงถึงความรุนแรง จะสามารถดึงดูดความสนใจของผู้ชมได้เป็นอย่างดี

สำหรับในสื่อหนังสือพิมพ์ก็เช่นกัน ภาพข่าวอาชญากรรมที่แสดงถึงความรุนแรงที่ถูกคัดเลือกลงตีพิมพ์ในหน้าหนึ่ง ก็เพื่อกระตุ้นให้ผู้อ่านเกิดความสนใจ อยากติดตาม และซื้อหนังสือพิมพ์ฉบับนั้น ผลที่ผู้ลงโฆษณาต้องการ เพื่อที่จะให้ผู้อ่านเห็นในโฆษณาของตน ผู้โฆษณาเหล่านี้ จะมีมาตรการหรือแนวทางให้หนังสือพิมพ์ต้องสนองความต้องการของตน โดยที่ถ้าไม่ทำตามประสงค์ของผู้โฆษณาแล้ว ผู้โฆษณาจะงดการให้การสนับสนุน ไม่ลงโฆษณาอีกต่อไป (สิริทิพย์ ชันสุวรรณ, 2539)

6. ปัจจัยทางด้านมาตรการและกลไกในการควบคุมการปฏิบัติงาน

โดยทั่วไปแล้ว ในการดำเนินงานของหนังสือพิมพ์ หรือสื่อมวลชนประเภทอื่น ย่อมมีกลไกทางสังคม เพื่อควบคุมการปฏิบัติหน้าที่ของสื่อมวลชนแต่ละประเภท ซึ่งปัจจัยทางด้านมาตรการและกลไกในการควบคุมการปฏิบัติงานของหนังสือพิมพ์ ในที่นี้ก็คือ ข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับหนังสือพิมพ์ และกรอบของจรรยาบรรณที่นักหนังสือพิมพ์ ควรประพฤติปฏิบัติ ทั้งนี้เพื่อการสนับสนุนหรือกระตุ้นเตือนสื่อมวลชนให้ปฏิบัติหน้าที่อย่างมีความรับผิดชอบ (Wilbur Schramm, 1966)

แต่ในปัจจุบัน เมื่อศูนย์กลางทางความรู้เข้าสู่ภาวะการแข่งขันด้วยธุรกิจการค้าข่าว ซึ่งเป็นการครอบงำจากกลุ่มผลประโยชน์มากขึ้น ระบบการถ่ายทอดข่าวสารเริ่มได้รับการพิจารณาว่าค่อนข้างจะเป็นปัญหา เพราะกลุ่มผู้บริหารสื่อบางส่วนหันมาให้ความสำคัญกับความอยู่รอดทางธุรกิจมากกว่าการคำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวม ทั้งๆที่อยู่ในฐานะสื่อมวลชน ซึ่งก็ก่อให้เกิดผลกระทบตามมาหลายประการ ปัญหาสำคัญประการหนึ่งที่ได้รับความคิดเห็นในปัจจุบัน คือ ปัญหาทางด้านกฎหมายและบทบาททางด้านจริยธรรมของหนังสือพิมพ์

6.1 การละเลยข้อกำหนดของกฎหมายและหลักจรรยาบรรณ

ในกระบวนการทำงานของนักหนังสือพิมพ์นั้น ย่อมที่จะต้องมีการรอบให้ประพฤติปฏิบัติ ในการปฏิบัติงาน นอกเหนือไปจากนโยบายขององค์กรหรือฝ่ายข่าวนั้นๆแล้ว ข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับหนังสือพิมพ์ และหลักจรรยาบรรณอันดี ที่ควรปฏิบัติ ย่อมเป็นปัจจัยหนึ่งที่นักหนังสือพิมพ์ต้องตระหนักและให้ความสำคัญ

ศรีลักษณ์ ศิลปี (2538) กล่าวไว้ใน “ปัญหาทางด้านจริยธรรมของนักหนังสือพิมพ์ในการนำเสนอข่าวอาชญากรรม” ว่า กฎหมาย และระเบียบต่างๆ ที่ทางราชการตราขึ้นมาเป็นบทบัญญัติ เพื่อเป็นแนวทางการปฏิบัติงานของสื่อมวลชน อีกทั้งจรรยาบรรณในวิชาชีพที่มีผลต่อการทำงานในแต่ละวัน ย่อมเป็นกรอบอีกประการหนึ่ง ที่มีผลให้สื่อมวลชนต้องมีความระมัดระวังในการเสนอข่าว โดยมุ่งเน้นให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชนมากที่สุด แต่ในภาวะของการแข่งขันแสวงหาผลประโยชน์ในปัจจุบัน สื่อมวลชนกลับมีการแสดงบทบาทไปในทิศทางตรงกันข้าม เพียงเพราะมุ่งประเด็นไปในการทำหน้าที่เป็นตัวแทนของพลังการเปิดเผยต่อสาธารณชน (Regina Ganelle Sherard,1987:337) ที่มุ่งหวังผลประโยชน์ทางการค้าแต่เพียงอย่างเดียว จึงทำให้ละเลยข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และหลักศีลธรรมอันดีไป (ชวรัตน์ เติตชัย,2527:132)

งานวิจัยในปี พ.ศ. 2522 ของสำนักคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี (อ้างถึงในเฉลิมพร ชุนแก้ว,2534:266) ได้ชี้ให้เห็นถึงปัญหาสำคัญ 3 ประการของหนังสือพิมพ์ ปัญหาประการแรก คือ ปัญหาทางด้านกฎหมาย กล่าวคือ การควบคุมหนังสือพิมพ์ นอกจากจะถู กกำหนดโดยพระราชบัญญัติ การพิมพ์ ซึ่งกำหนดวิธีการปฏิบัติงานในการดำเนินการพิมพ์แล้ว ยังมีการควบคุมในด้านเนื้อหาสาระ โดยทางอ้อม โดยกฎหมายฉบับอื่น อาทิเช่น กฎหมายอาญา กฎหมายแพ่ง เป็นต้น อย่างไรก็ตาม หนังสือพิมพ์มักจะประสบกับปัญหาทางด้านกฎหมาย ในเรื่องของการลู่กล้ำสิทธิส่วนบุคคล (Right of Privacy) ที่ทำให้เกิดการฟ้องร้องอยู่เสมอ (Peter M. Sandman et al.1982) ซึ่งหนังสือพิมพ์มักจะละเลยที่จะคำนึงถึง แต่มักจะอ้างถึงสิทธิในการแสวงหาข่าวสาร เพื่อสนองการรับรู้ของผู้อ่านอยู่เสมอ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในเรื่องของการคัดเลือกภาพข่าว อาจมิได้คำนึงถึงจุดนี้มากนัก เพราะโดยส่วนใหญ่แล้ว ปัญหาในเรื่องนี้มักเกิดขึ้นในส่วนของการรายงานข่าวมากกว่า (ประสงค์ เลิ ศรีตันวิ สุ ทธิ คำ สัมภาษณ์ อ้างถึงในเบญจวรรณ นรสิงห์,2539:116)

Michael D. Sherer (1986) ได้ทำการสำรวจความคิดเห็นของช่างภาพหนังสือพิมพ์ในเรื่องที่ต้องเผชิญกับปัญหาทางกฎหมาย เพื่อศึกษาว่ากฎหมายมีอิทธิพลต่อกระบวนการในการแสวงหาข่าวสาร (Newsgathering) อย่างไร ผลการศึกษาพบว่า ช่างภาพหนังสือพิมพ์มักถูกเล่นงานทางกฎหมายโดยการถูกฟ้องร้อง เมื่อนับจำนวนครั้งของการฟ้องร้องที่ดูจากหมายเรียกของศาลแล้วอยู่ในอัตราที่ต่ำ (25.7%) เมื่อเปรียบเทียบกับกรถูกฟ้องร้องในด้านการรายงานข่าว และในหมู่ของช่างภาพคิดว่า พวกเขาต้องถ่ายภาพที่สื่อข้อมูลที่มีคุณค่าเชิงข่าวไม่ว่ากฎหมายจะว่าอย่างไรก็ตาม

จากจุดนี้ ทำให้มองเห็นได้ว่าช่างภาพและสื่อมวลชนมักละเลยข้อกำหนดของกฎหมาย เพียงเพราะต้องการให้ได้มาซึ่งภาพเพื่อการรายงานข่าวเท่านั้น

ปัญหาประการที่สอง คือ ความไม่เด็ดขาดเพียงพอในการควบคุมตนเอง ทั้งนี้เพราะจรรยาบรรณไม่มีบทลงโทษประการหนึ่ง และสมาคมวิชาชีพก็ไม่สามารถรวมตัวกันได้อย่างแน่นหนา การบังคับให้หนังสือพิมพ์ หรือผู้ดำเนินการหนังสือพิมพ์ปฏิบัติการให้ถูกต้องตามหลักวิชาชีพ ยังไม่ได้ผลเท่าที่ควร ทำให้นักหนังสือพิมพ์ปฏิบัติงานนอกขอบเขตของตนอยู่เนืองๆ

Peter M. Sandman และคณะ (1982) กล่าวว่า สื่อมวลชนนั้นก็เหมือนกับอาชีพอื่นๆ ที่ต้องมีจรรยาบรรณเป็นแนวทางในการปฏิบัติหน้าที่ แต่เป็นที่น่าสังเกตว่า อาชีพสื่อมวลชนไม่เหมือนกับอาชีพอื่นๆ ตรงที่สื่อมวลชนพยายามที่จะหลีกเลี่ยงจรรยาบรรณและข้อห้ามทั้งหลายในการปฏิบัติงาน และเมื่อสื่อมวลชนต้องเผชิญกับปัญหาทางด้านจริยธรรม สื่อมวลชนมักคำนึงถึงแต่ค่านิยมส่วนตัว และค่านิยมของนายจ้างเท่านั้น โดยไม่ได้ตระหนักถึงความรับผิดชอบต่อสาธารณชนเลย

สำหรับปัญหาประการที่สาม คือ ปัญหาด้านรายได้ เนื่องจากกิจการหนังสือพิมพ์อาศัยรายได้จากการโฆษณาเป็นหลัก และรายได้จากการโฆษณาก็ขึ้นอยู่กับปริมาณการจำหน่ายของหนังสือพิมพ์ ดังนั้น หนังสือพิมพ์ส่วนใหญ่จึงมักมุ่งเสนอสาระตามใจผู้อ่านเพื่อหวังรายได้จากการโฆษณา ทำให้บางครั้งต้องละเลยสาระสำคัญของกฎหมาย และจริยธรรมอันดีที่สื่อมวลชนควรพึงกระทำ (เจลิมพร อุ่นแก้ว, 2534:266)

จากเหตุผลที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ จึงสันนิษฐานได้ว่า อาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิด
การคัดเลือกภาพข่าวอาชญากรรมที่ปรากฏเนื้อหาความรุนแรง ลงตีพิมพ์ในหน้าหนึ่งสู่ผู้อ่าน

นิยามศัพท์

1.ภาพข่าวอาชญากรรมที่มีเนื้อหาความรุนแรง

หมายถึง ภาพถ่ายที่ใช้ในการรายงานเหตุการณ์ หรือข้อเท็จจริงในข่าวอาชญากรรม ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการกระทำใดๆก็ตาม ที่ก่อให้เกิดการบาดเจ็บหรือ อดตาย ทั้งทางร่างกายและจิตใจของสิ่งมีชีวิต ตลอดจนการทำลายทรัพย์สินต่างๆ

ในการวิจัยครั้งนี้จะศึกษาเฉพาะภาพข่าวอาชญากรรม ที่ใช้รายงานเหตุการณ์ ในเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับข่าวอาชญากรรม ใน 5 ลักษณะ ดังนี้

1.ภาพถ่ายที่ใช้รายงานเหตุการณ์ "ข่าวการฆาตกรรม" : ทั้งนี้ ข่าวการฆาตกรรม หมายถึง ข่าวที่เสนอเนื้อหาหรือเรื่องราวเกี่ยวกับความตาย เช่น ข่าวการฆ่าคนตาย เนื่องมาจากการขัดผลประโยชน์ เรื่องขู่สาว การทะเลาะเบาะแว้ง เป็นต้น นอกจากนี้รวมไปถึงข่าวประเภท"อัตวินิบาตกรรม" หรือการฆ่าตัวตายเองด้วย

2.ภาพถ่ายที่ใช้รายงานเหตุการณ์ "ข่าวการประทุษร้ายต่อร่างกายและทรัพย์สิน" : ทั้งนี้ ข่าวการประทุษร้ายต่อร่างกายและทรัพย์สิน หมายถึง ข่าวที่เสนอเนื้อหาหรือเรื่องราว ที่มีข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการทำร้ายร่างกาย หรือการกระทำใดๆก็ตาม ที่ส่งผลให้ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด ได้รับบาดเจ็บ หรือจนถึงขั้นเสียชีวิต ทั้งนี้อาจมุ่งในเรื่องประเด็นของทรัพย์สิน เช่น การฉ้อ ปล้น ชิงทรัพย์ ชิงทรัพย์ ชิงทรัพย์ เป็นต้น

3.ภาพถ่ายที่ใช้รายงานเหตุการณ์ "ข่าวการล้วงละเมิดทางเพศ หรือการข่มขืนกระทำซ้ำเรา" : ทั้งนี้ ข่าวการล้วงละเมิดทางเพศหรือการข่มขืนกระทำซ้ำเรา หมายถึง ข่าวที่รายงานเหตุการณ์หรือเรื่องราวต่างๆ โดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับการกระทำผิดทางเพศ หรือการล้วงละเมิดทางเพศในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง เช่น การประพฤติดังกล่าวกับบุคคลที่ไม่ใช่คู่นอนของตน ในลักษณะข่มขู่ ชื่นใจ ซึ่งเหตุการณ์ในลักษณะนี้ จะก่อให้เกิดผลกระทบ ทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจของผู้ตกเป็นเหยื่อ

4.ภาพถ่ายที่ใช้รายงานเหตุการณ์ "ข่าวอุบัติเหตุ" : ทั้งนี้ ข่าวอุบัติเหตุ หมายถึง ข่าวที่รายงานเรื่องราวหรือเหตุการณ์ โดยมีสาเหตุของเรื่องเป็นการกระทำมาจากอุบัติเหตุ ซึ่งเป็นเหตุการณ์ที่น่าสลด สะเทือนใจ และนำมาซึ่งความสูญเสียทั้งชีวิตและทรัพย์สิน เช่น เหตุการณ์เครื่องบินตก รถชน คนตกตึก เป็นต้น

5.ภาพถ่ายที่ใช้รายงานเหตุการณ์ "ข่าวภัยอันตรายจากภัยพิบัติ" : ทั้งนี้ ข่าวภัยอันตรายจากภัยพิบัติ หมายถึง ข่าวที่รายงานเรื่องราวเกี่ยวกับภยันตรายที่มาจากสาเหตุของภัยธรรมชาติ เช่น แผ่นดินไหว ภัยแล้ง น้ำท่วม ไฟไหม้ ป่า เป็นต้น ซึ่งก่อให้เกิดความเสียหายทั้งชีวิตและทรัพย์สิน

ในการวิจัยครั้งนี้ จะศึกษาและวิเคราะห์ภาพข่าวอาชญากรรมที่มีเนื้อหาความรุนแรงใน 2 ลักษณะ กล่าวคือ ลักษณะแรกจะเป็นการวิเคราะห์เนื้อหาความรุนแรงของภาพข่าว ซึ่งผู้วิจัยสามารถแบ่งระดับความรุนแรงของภาพข่าวอาชญากรรมที่มีเนื้อหาความรุนแรง ออกเป็น 5 ระดับดังนี้

ระดับที่1. ภาพข่าวอาชญากรรมที่มีระดับความรุนแรงน้อยที่สุด

ได้แก่ การนำเสนอภาพข่าวทั่วไปที่ไม่ใช่เป็นภาพเหตุการณ์นั้นๆ แต่เป็นการนำเสนอภาพข่าวในลักษณะอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์นั้นๆแทน เช่น ภาพการสืบสวนสอบสวนของตำรวจ ภาพข่าวการแถลงการณ์จับกุมคนร้าย ภาพข่าวแสดงประกอบคำรับสารภาพ เป็นต้น

ระดับที่2. ภาพข่าวอาชญากรรมที่มีระดับความรุนแรงน้อย

ได้แก่ ภาพข่าวอาชญากรรมที่ไม่ได้แสดงให้เห็นภาพเลือด ภาพศพ หรือภาพเหยื่อผู้เคราะห์ร้ายที่ได้รับบาดเจ็บทั้งทางร่างกายและจิตใจในลักษณะ3-5 เช่น ภาพศพที่อยู่ในสภาพที่ปกปิดมิดชิด (มีการห่อศพหรือบรรจุอยู่ในโลง) หรือภาพเหยื่อผู้เคราะห์ร้ายนอนรักษาตัวอยู่ในโรงพยาบาล และทั้งนี้หมายรวมถึงภาพข่าวเหตุการณ์ที่สงบลงแล้ว เช่น ภาพซากรถยนต์ที่ประสบอุบัติเหตุ ภาพซากเครื่องบินตก ภาพเปลวเพลิงสงบ และภาพทรัพย์สินต่างๆที่ได้รับความเสียหาย เป็นต้น

ระดับที่3. ภาพข่าวอาชญากรรมที่มีระดับความรุนแรงปานกลาง

ได้แก่ ภาพข่าวอาชญากรรมที่แสดงให้เห็นถึงภาพเลือด ภาพสภาพศพที่ไม่มีเลือด หรือสภาพศพที่มีเลือดในลักษณะต่างๆ รวมไปถึงภาพเหยื่อผู้เคราะห์ร้ายที่ได้รับบาดเจ็บทั้งทางร่างกายและจิตใจ โดยภาพสภาพศพที่มีเลือดนั้น จะมีการใช้เทคนิคในการตกแต่งภาพข่าวที่น่าอูจาดตาทั้งหมด ซึ่งทำให้ ไม่สามารถมองเห็นเลือดและศพได้ ทั้งนี้ เพื่อปกปิดความน่าสยดสยอง หรือความน่ากลัวของภาพข่าว

ระดับที่4. ภาพข่าวอาชญากรรมที่มีระดับความรุนแรงมาก

ได้แก่ ภาพข่าวอาชญากรรมที่แสดงให้เห็นถึงสภาพศพที่มีเลือดในลักษณะต่างๆ หรือภาพเหยื่อผู้เคราะห์ร้ายที่ได้รับบาดเจ็บทั้งทางร่างกายและจิตใจ โดยภาพข่าวนั้นๆ จะมีการใช้เทคนิคในการตกแต่งภาพ เช่น การแรเงา การคาดภาพ หรือการทำกราฟฟิกในลักษณะต่างๆ เข้ามาประกอบแค่เพียงบางส่วนเท่านั้น หรืออาจมีการใช้เทคนิคในการตกแต่งภาพทั้งหมด แต่ว่าภาพข่าวดังกล่าวยังสามารถทำให้ผู้อ่านมองเห็นภาพความน่ากลัว ความสยดสยอง และเกิดความสะเทือนใจได้ นอกจากนี้ยังรวมถึงภาพข่าวที่กำลังแสดงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เช่น ภาพไฟกำลังไหม้เผาผลาญบ้านเรือน ภาพลมมรสุมพัดเรือชาวประมง เป็นต้น

ระดับที่5. ภาพข่าวอาชญากรรมที่มีระดับความรุนแรงมากที่สุด

ได้แก่ ภาพข่าวอาชญากรรมที่แสดงให้เห็นถึงสภาพศพที่มีเลือดในลักษณะต่างๆ หรือภาพเหยื่อผู้เคราะห์ร้ายที่ได้รับบาดเจ็บทั้งทางร่างกายและจิตใจ โดยภาพข่าวนั้นๆ จะไม่มีการใช้เทคนิคอื่นใด มาเสริมแต่งหรือปกปิดภาพข่าวดังกล่าว เพื่อตัดทอนความน่ากลัว ความสยดสยอง หรือความสะเทือนใจลงไป

ส่วนลักษณะที่สอง จะเป็นการศึกษาและวิเคราะห์เกี่ยวกับระยะของภาพข่าว (Shot) ซึ่งระยะของภาพในที่นี้ หมายถึง ตัวกำหนดความกว้างและขนาดของสิ่งที่ถ่าย ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยแบ่งระยะของขนาดภาพออกเป็น 5 ระยะ ดังนี้

1.ภาพไกลมาก (Extreme Long Shot)

หมายถึง ภาพที่แสดงให้เห็นในลักษณะภาพมุมกว้าง ทั้งนี้เพื่อแสดงให้เห็นถึงอาณาบริเวณอันกว้างขวางของภาพ ภาพไกลมากจะทำให้มองเห็นสิ่งที่ถ่ายเต็มตัว แม้จะในลักษณะไกลลิบก็ตาม แต่ทั้งนี้ก็สามารถมองเห็นทัศนียภาพรอบด้านของสิ่งที่ถ่ายด้วย

2.ภาพไกล (Long Shot / Full Shot / Establishing Shot)

หมายถึง ภาพที่แสดงให้เห็นรายละเอียดและส่วนประกอบของสิ่งที่ถ่ายในลักษณะมุมกว้างที่แคบกว่าภาพไกลมาก ขนาดภาพประเภทนี้จะเห็นรูปทรงของสิ่งที่ถ่าย (subject) เต็มตัว ถ้าเป็นบุคคลก็จะเห็นตั้งแต่ศีรษะจรดเท้า ซึ่งประมาณได้ว่าระยะใกล้สุดของภาพไกลนั้น จะเป็นระยะที่มองเห็นภาพคนเต็มตัวพอดีกับกรอบภาพ (Frame)

3.ภาพปานกลาง (Medium Shot / Two Shot)

หมายถึง ภาพที่มีขนาดอยู่ระหว่างภาพไกลกับภาพใกล้ ลักษณะภาพนี้ จะสามารถมองเห็นบุคคลตั้งแต่เหนือหัวเข่าหรือเอวขึ้นมา นอกจากนี้ภาพปานกลางยังนิยมใช้ในการบันทึกภาพบุคคล 2 คน อยู่ร่วมในกรอบภาพเดียวกันที่เรียกว่า ภาพทูช็อต (Two Shot)

4.ภาพใกล้ (Close-Up Shot / Close Shot)

หมายถึง ภาพที่มีมุมรับภาพแคบ แต่สิ่งที่ถ่ายมีขนาดใหญ่เต็มกรอบภาพ ภาพใกล้เป็นขนาดภาพที่ทำให้ผู้ชมมีความรู้สึกใกล้ชิดกับสิ่งที่ถ่ายมากกว่าภาพอื่นๆ ขนาดของภาพใกล้จะมองเห็นบุคคลตั้งแต่ช่วงไหล่ขึ้นไป เช่น บริเวณส่วนศีรษะของบุคคลนั้น

5. ภาพใกล้มาก (Extreme Close-Up / Big Close-Up Shot)

หมายถึง ภาพที่บันทึกในระยะใกล้มากของบุคคลหรือวัตถุ เปรียบเสมือนนำสิ่งที่เห็นเป็นจุดเล็กๆมาขยายให้ใหญ่ขึ้นหลายเท่าตัว เช่น ถ้าเป็นใบหน้าของบุคคล ก็จะเป็นการบันทึกภาพส่วนใดส่วนหนึ่งของใบหน้า กล่าวคือ เห็นเฉพาะบางส่วนของใบหน้าเท่านั้น เช่น ตา หู จมูก ปาก

2. ปัจจัยที่มีอิทธิพลในการคัดเลือกภาพข่าวอาชญากรรมที่มีเนื้อหาความรุนแรง หมายถึง แนวทางประการหนึ่งที่มีส่วนในการกำหนดพิจารณาคัดเลือกภาพข่าวอาชญากรรมที่มีเนื้อหาความรุนแรง เพื่อใช้ตีพิมพ์ลงในหน้าหนังสือพิมพ์

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ จะศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลในการคัดเลือกภาพข่าวอาชญากรรมที่มีเนื้อหาความรุนแรงกับผู้สื่อข่าว ช่างภาพ หัวหน้าข่าวอาชญากรรม หรือผู้ที่เกี่ยวข้องในการคัดเลือกภาพข่าวอาชญากรรมคนอื่นๆ ซึ่งสามารถจำแนกปัจจัยออกเป็นส่วนต่างๆ ได้ดังนี้

1. ปัจจัยทางด้านส่วนบุคคลของผู้คัดเลือกภาพข่าวอาชญากรรม
 - 1.1 ความสนใจส่วนตัวที่มีต่อภาพข่าวนั้นๆ
 - 1.2 ความคาดหวังรางวัลทางด้านภาพข่าวอาชญากรรมดีเด่น
2. ปัจจัยทางการปฏิบัติงานคัดเลือกภาพข่าว
 - 2.1 ทักษะคิดริเริ่มหรือความคิดเห็นร่วมกันของคนในกองบรรณาธิการ
 - 2.2 นโยบายขององค์กรหนังสือพิมพ์
 - 2.3 ข้อจำกัดในเรื่องของเวลา
 - 2.4 การตอบสนองความต้องการของผู้อ่าน
3. ปัจจัยทางด้านสภาวะการแข่งขันทางสื่อมวลชน
 - 3.1 การแข่งขันกับหนังสือพิมพ์ฉบับอื่นๆ ในกลุ่มประเภทเดียวกัน
 - 3.2 การแข่งขันกับสื่อมวลชนประเภทอื่น

4. ปัจจัยทางต้นแบบเป้าหมายในการดำเนินงานของหนังสือพิมพ์
 - 4.1 การมุ่งหวังผลกำไร/การแสวงหาผลประโยชน์ทางธุรกิจ

5. ปัจจัยทางด้านแรงกดดันในการปฏิบัติงานคัดเลือกภาพข่าว
 - 5.1 แรงกดดันจากเจ้าของหนังสือพิมพ์ หรือนายทุนเข้ามาท้วงท้วงหน้าที
 - 5.2 แรงกดดันจากผู้ลงโฆษณาเข้ามาท้วงท้วงหน้าที

6. ปัจจัยทางด้านมาตรการและกลไกในการควบคุมการปฏิบัติงาน
 - 6.1 การละเลยข้อกำหนดของกฎหมายและหลักจรรยาบรรณ